IOAN T. LAZĂR

AMINTIRI DIN OLIMPUL ŞAHULUI

M.M.I. FLORIN GHEORGHIU

Florin Gheorghiu

www.stere.ro

2014

Redactor: Elena Stăicuţ
Corectură: Cristina Bălteanu
Layout Design/Graphic: Mihai Costache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
LAZĂR, IOAN T.
Amintiri din Olimpul şahului - MMI Florin Gheorghiu /
Ioan T. Lazăr. - Bucureşti : Renaşterea Bucovineană, 2013
ISBN 978-606-8453-03-3
794.12(498) Gheorghiu,F.(047.53)

www.stere.ro

IOAN T. LAZĂR

AMINTIRI DIN OLIMPUL ŞAHULUI

M.M.I. FLORIN GHEORGHIU

www.stere.ro

www.stere.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Este greu să scrii despre cineva care şi-a făurit singur destinul, nu l-a primit în dar, nu l-a cumpărat şi nici nu l-a moştenit. Iar, dacă tot a trudit din greu, Gloria şi-a pus-o în stânga şi Victoria în dreapta, să nu-l ajungă singurătatea pe podiumul pe care s-a suit în adolescenţă şi nu a mai coborât niciodată de pe el, până acum, în amurgul vieţii. În acest tipar restrictiv l-am încadrat pe M.M.I. Florin Gheorghiu, el fiind o *„cometă din constelaţia şahului"*, apărută în România anilor '60 ai veacului şi mileniului trecut, vizibilă pe cer, spre bucuria noastră, şi în ziua de astăzi.

Pe când era elev de liceu la Ploieşti, a ajuns campion naţional la seniori şi, până să se dezmeticească Europa, devenise deja campion mondial la juniori. Un parcurs fulminant, urmat de o carieră lungă, presărată cu zeci de victorii, trofee, diplome şi amintiri emoţionante, multe dintre acestea provenind dintr-o epocă a suspiciunilor, lipsurilor şi a terorii; altele, mai apropiate, petrecându-se după înşelătorul Decembrie 1989, când şi românilor li s-a arătat *„năluca democraţiei"*.

Despre Florin Gheorghiu, cronicarii *„Epocii de Aur"* scriau moderat, el fiind considerat atunci, conform dialecticii marxist-leniniste, un produs al gândirii clasei muncitoare, care sub conducerea Partidului obţinea victorii aşteptate, fireşti, am spune. Dar cei care reuşeau să pătrundă în esenţa *„sportului minţii"* aveau cu totul alt limbaj, vedeau o realitate ascunsă mulţimii, înţelegeau cererile şi ofertele Ţării, funcţie de nevoile politice ale momentului. Vremuri apuse... Iar cele care au venit, chiar dacă aveau un parfum nou, adevărat, cam ieftin, s-au derulat după aceleaşi tipare.

Aşa cum spuneam în primele rânduri, Florin Gheorghiu şi-a asigurat un *„abonament"* la podium încă din fragedă

tinereţe şi a făcut din şah un *„mod de viaţă”*. Astăzi, la aproape şaptezeci de ani, joacă deseori în Elveţia şi oriunde este invitat, vârsta nu i-a dat încă... *„mat”*, iar povestea succesului său continuă să fascineze generaţiile tinere.

Fiind cronicar, ca preţuire şi respect pentru munca şi meritele M.M.I. de şah Florin Gheorghiu, aştern în pagină, cu emoţie şi bucurie, crâmpeiele din viaţa acestui glorios personaj, crâmpeie la care am avut acces, încercând să păstrez nealterate *„atmosfera”* competiţiilor, aşa cum mi-a fost povestită, dar şi mesajul profund din strigătul de îmbărbătare, rostit de soţia care îi era totdeauna alături: *„Trebuie să învingi!”*

Iar, ţie, cititorule, îţi dăruiesc, să-ţi fie pildă în drumul vieţii, o carte-album, despre campionul nostru, care ne-a purtat tricolorul cu mândrie pe toate meridianele pământului.

Ioan T. Lazăr

www.steree.ro

Biografia unui copil de excepţie

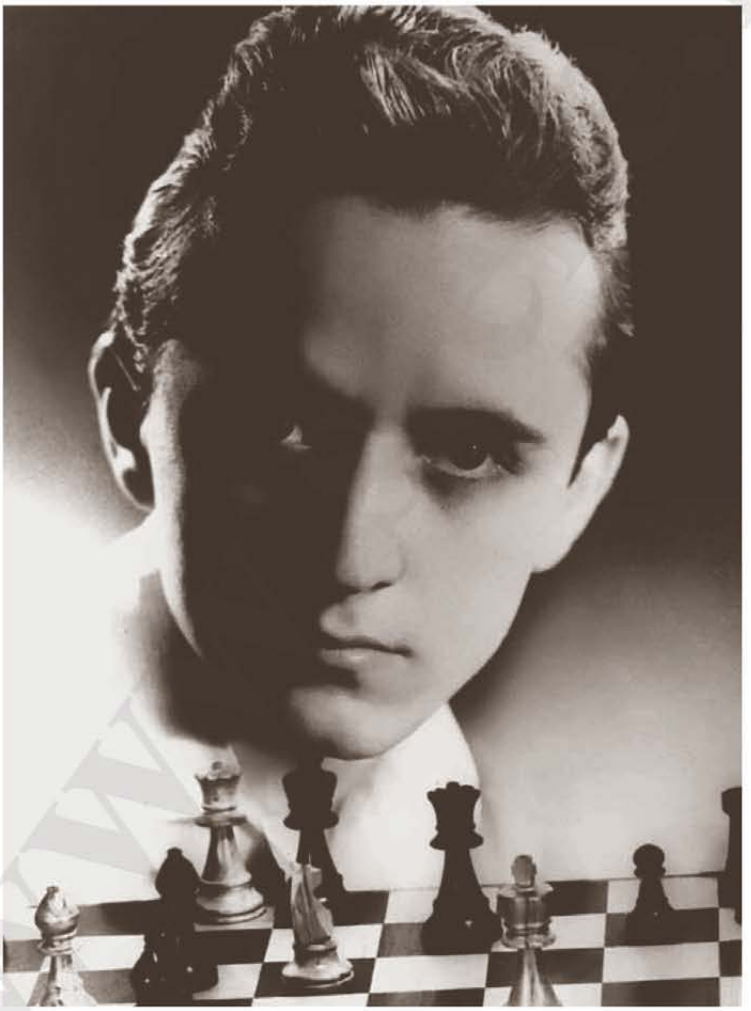

Poză oficială de campion mondial la juniori, 1963

„Am văzut lumina zilei pe 6 aprilie 1944, în Bucureşti, când aviaţia americană executa un raid de bombardament asupra oraşului. Spre norocul familiei noastre, maternitatea nu a fost lovită, aşa că am scăpat cu viaţă toţi şi asistenta şefă a putut să consemneze în registrul de naşteri venirea mea pe lume."

Aşa îşi începe povestea vieţii M.M.I. Florin Gheorghiu, gloria şahului românesc începând cu anii '60 ai veacului şi mileniului trecut. Provenind dintr-o familie de intelectuali cu tradiţie, bunicul său, Vasile Gheorghiu, fiind profesor universitar la teologie, unde a avut ca studenţi pe patru dintre patriarhii României (Miron Cristea, Nicodim, Iustin şi Iustinian), cu tată care studiase în străinătate şi practica avocatura, iar mama tot cu studii universitare, deşi era casnică (fiindcă puţine femei din clasa mijlocie munceau pe atunci), în mod firesc, urma să fie îndrumat spre carte.

Florin a fost singurul copil la părinţi şi în privinţa carierei putea să aleagă între pian, vioară, pictură şi şah. Asta, în cazul că nu dorea să urmeze meseria tatălui. Din cauza războiului, familia s-a mutat la Ploieşti, unde au locuit până să-i demoleze Ceauşescu. De la vârsta de şase ani, tata a început să-i dea lecţii de şah, mai întâi în joacă, apoi serios, aşa că adio copilărie. În anul următor, părinţii l-au înscris în clasa întâi, la şcoala primară din cartier, unde a fost un elev strălucit. A continuat cu studiile liceale la *„I. L. Caragiale"*, instituţie de învăţământ cu o serioasă reputaţie. Şi aici s-a făcut remarcat prin sârguinţă, chiar dacă, undeva după treisprezece ani, a pupat prima fată.

Fiind încă elev, la şaisprezece ani Florin Gheorghiu a obţinut o performanţă greu de imaginat: să ajungă cel mai tânăr campion naţional de şah la... seniori! Până atunci câştigase nenumărate concursuri şi turnee interne. După bacalaureat s-a înscris la Facultatea de filologie, secţia engleză-română, din Bucureşti şi a locuit, ca student, la căminul *„Stănescu"*. Spre norocul colegilor, şi mai puţin al lui, în ultimii doi ani de

Prof. Dr. VASILE GHEORGHIU

Florin Gheorghiu în faţa Statuii Libertăţii, SUA

Florin Gheorghiu în faţa Statuii Libertăţii, SUA

Campion al României, la juniori, 1958 (14 ani)

În faţa tablei de şah, 1953

Campion de juniori al Ploieştiului, 1954

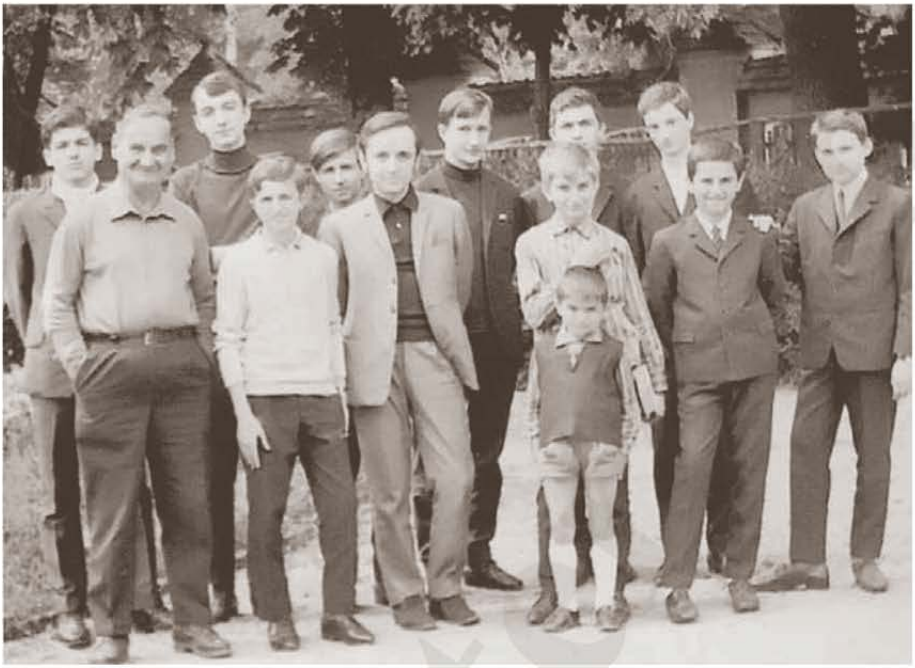

Primul titlu de campion naţional, la 16 ani, 1960

După Campionatul naţional din 1960, Florin Gheorghiu şi colegii de clasă.

La Campionatul mondial Studenţesc pe echipe, Sinaia, 1965

Sinaia, 1965

studenţie, căminul devenise *„mixt”*, băieţii ocupând etajul, iar fetele parterul.

Student eminent, campion naţional *en titre*, în 1965 participa la Campionatul Mondial Studenţesc, de la Sinaia, când actorul Ion Lucian îi prezentă pe viitoarea soţie, Doina, iubitoare de şah şi studentă pe atunci la Teatru.

„Am fost fulgerat”, îşi aminteşte Maestrul. *„Ceva s-a întâmplat cu mine în acele momente, fiindcă am bătut tot ce se putea bate, fără să realizez aceasta, am învins, dar m-am şi îndrăgostit iremediabil, lovit de o dragoste la prima vedere, necruţătoare. Doamne, cât era de frumoasă! Părea un înger coborât din Cer, anume pentru mine; pluteam, visam şi nu reuşeam să mă trezesc la realitate, să mă bucur de victoria obţinută. Abia dacă îmi amintesc când am devenit M.M.I. campion naţional şi internaţional. Eram amândoi tineri, eu abia de împlinisem douăzecişiunu de ani, dar cum spunea Torquemada, părintele Inchiziţiei, „Iubirea este o boală şi se numeşte „dementa sine materia” (nebunie fără substanţă, materie; trad. lat.). În zilele şi săptămânile următoare am continuat să ne întâlnim şi un an mai târziu ne-am cununat, deşi părinţii nu prea erau de acord, noi fiind consideraţi prea „cruzi” pentru asemenea întreprindere serioasă. Doina m-a urmat pretutindeni, la toate turneele din ţară şi străinătate, iar odată, la New York, când arbitrii mi-au văzut soţia, au întârziat deschiderea competiţiei cu vreo zece minute, timp în care au privit-o şi au admirat-o. Aşa era de frumoasă!”*

Doina Gheorghiu, soţia maestrului

După cununie

Cu soția, Doina, 1966

Florin şi Doina Gheorghiu, Bucureşti, 1966

După absolvire, Florin Gheorghiu a primit postul de lector la Facultate. Dar a fost vreo doi ani şi ziarist la *„Scânteia Tineretului”*, secţia *„Sport”*, apoi, din 1980 până în 1992, redactor şef la *„Revista de Şah.”*

În Bucureşti, a locuit, cu soţia şi soacra, în str. Lemnea nr. 27, iar prin anii 1975 a primit un apartament cu două camere, lângă Operă, pe Kogălniceanu, unde stă şi astăzi.

„Nu am făcut avere”, povesteşte el, *„mă hrăneam cu bucuriile simple ale vieţii, asta însemnând concursuri peste hotare, unde mergeam împreună cu soţia şi vizitam tot ce se putea şi prezenta interes. De altceva nu am avut parte, deşi în varianta „oficială”, a Partidului, eram posesorul unei impresionante vile. Acest „mic detaliu” l-am descoperit cu totul şi cu totul întâmplător, în avion, pe când zburam la un turneu de la Londra. Atunci am văzut într-un pliant cu fotografii ale „proprietăţilor” unor personalităţi şi „casa mea”. Uimit de tupeul tovarăşilor, l-am întrebat pe securistul însoţitor, când o să-mi pot ocupa locuinţa din imagine? A râs şi a ridicat din umeri. Dar, pentru Occident, eu, campionul României, eram un om înstărit, care ducea o viaţă tihnită, lipsită de griji. Şi nu a fost totul. Câştigând nenumărate concursuri şi turnee, am reuşit să agonisesc vreo două sute de mii de dolari, bani pe care, conform legilor ţării, îi ţineam în bancă. Până când, într-o zi, Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a dispus să-mi fie confiscaţi. M-am zbătut, am încercat să iau legătura, ba cu unul, ba cu altul din „greii” Partidului, am ajuns şi la Nicu, care împreună cu Dăscălescu şi Mizil mi-au parafat şi semnat un memoriu către Preşedinte. Degeaba. Ce-a păpat lupul, a rămas păpat. Probabil că Elena s-a gândit că dacă îmi luam soţia cu mine peste hotare era de ajuns. Aşa m-au sărăcit comuniştii de mica avere, iar dreptate nu mi s-a făcut nici în ziua de astăzi, când se presupune că dezavuăm crimele şi nedreptăţile comunismului”.*

Florin Gheorghiu şi soţia, Doina, analizează cadoul primit pentru strălucita victorie în faţa lui Bobby Fischer - - Olimpiadă Havana 1966

Părinţii M.M.I. Florin Gheorghiu au trăit încă mulţi ani, ca să se bucure de succesele fiului. Tatăl i-a murit în anul 2000, iar mama în 2009, după ce a trăit cu o pensie de urmaş de cinci sute lei.

„Noroc de mine, că puteam să-i ajut. Altfel, nu ştiu cum s-ar fi descurcat. Comuniştii s-au purtat cu ură şi mi-au risipit familia în cele patru vânturi. Ne-au lăsat şi fără casa din Ploieşti, pe care au demolat-o în elanul lor constructiv, paranoic; n-am reuşit să pun nimic deoparte pentru zile negre. Aşa mi-a fost răsplătită o viaţă de muncă şi sacrificii pentru Ţară. Eu fiind unul dintre cei care considera şi consideră că este infinit mai de preţ să rămâi pe corabie până în ultima clipă, decât să fugi ca şobolanul sau să dezertezi la inamic".

După ce s-a închis *„Revista de şah"* (1992), M.M.I. Florin Gheorghiu a devenit sportiv şi antrenor la Clubul de Şah al BNR, de unde a şi ieşit la pensie, în anul 2008. A continuat să joace în Elveţia (unde activează şi în prezent) şi a mai participat la diverse turnee internaţionale. Dar, nu mai are elanul din tinereţe, când colinda pământul în lung şi în lat şi zbura peste mări şi ţări, cu avioane cuprinse de foc, gata să se prăbuşească, universul iubirii, viselor şi speranţelor i s-a prăbuşit după ce a pierdut, prin soţie, *„o jumătate din el"* (cum singur recunoaşte), miza jocului s-a schimbat şi, peste tot şi toate, parcă nici şahul nu mi este ceea ce a fost odată: sportul rege. Ultima mare glorie şi legendă a şahului românesc trăieşte pentru a povesti, încearcă să ţină Timpul în loc, joacă să ne amintească despre mândria de a fi român.

Ioan T.Lazăr

ÎNTREBĂRI CARE TE ŢIN ÎN ŞAH
Răspunsuri pentru... remiză

Când a considerat că nu mai are ce povesti, M.M.I. Florin Gheorghiu a acceptat să răspundă la câteva întrebări, cu care cronicarul a încercat să-l pună în dificultate. Şi uite aşa, s-a născut interviul...

ITL: Când şi cum a început totul?
M.M.I. Florin Gheorghiu: *Undeva, când abia împlinisem şase ani şi părinţii au luat în discuţie viitorul meu. Eram singurul copil şi puteam să aleg, pe atunci, între muzică, şah, pictură şi drept. Tata, care avea o formaţie intelectuală solidă, avocat cu studii în străinătate, mi-a fost primul antrenor şi tot cu el am învăţat primele limbi străine, germana şi franceza. Spre norocul lui, nu l-am lăsat să aştepte mult roadele muncii, fiindcă de foarte tânăr am început să câştig concursurile de şah, iar la şaisprezece ani am devenit deja campion naţional la seniori, fiind cel mai tânăr în istoria şahului românesc.*

ITL: Vă fascina ideea de a călători peste hotare sau să câştigaţi toate turneele?
M.M.I. Florin Gheorghiu: *Nici una, nici alta. Jucam şah în numele pasiunii mele devoratoare, al Ţării şi al poporului pe care îi reprezentam, jucam în numele tricolorului. Şi era emoţionant, înălţător, chiar dacă la început mă simţeam ba vlăguit şi secătuit de puteri, ba ros de temeri şi îndoieli, şovăielnic, fără speranţă, singur. Iar soţia mă privea insistent şi prin ochii ei vedeam ochii tuturor iubitorilor de şah din Capitată, ai celor ieşiţi în Cişmigiu să-mi scandeze numele când câştigam campionatul. Şi mă înrăiam, strângeam din dinţi să-mi comprim neputinţa cuibărită undeva în adâncul măruntaielor, un frison îmi străbătea tot corpul, curenţi îmi fulgerau prin creier, gândeam într-o concentrare maximă, apoi fără să clipesc, într-o deplină*

Florin Gheorghiu - Boris Spaski, 1962

Florin Gheorghiu şi Tan, campionul Olandei

siguranţă pe mine, mutam piesa şi făceam încă un pas spre victorie. Nimic mai mult, nimic mai puţin. Remiza nu-ţi aduce cununa de lauri; înfrângerea nu te căleşte. Altfel spus: te întorci pe scut sau sub scut.

ITL: Mentalitatea de războinic învingător când ai dobândit-o?
M.M.I. Florin Gheorghiu: *Cred că o aveam din naştere, ascunsă în ADN-ul cine ştie cărei celule... O purtam în mine şi a izbucnit încă de la prima competiţie, la care am participat în copilărie. Nu ştiu cât de agresiv eram, jucam elaborat, fără să fiu tributar unei linii sau model, puneam preţ pe elementul nou şi nu mă jenam să inventez. Stilul meu întrunea în el elemente de imprevizibil şi genialitate simplă, ceva aducând cu „rafinamentul simplităţii", ceea ce pentru mulţi adversari încorsetaţi putea constitui o problemă.*

ITL: Gloria l-a schimbat pe omul Florin Gheorghiu?
M.M.I. Florin Gheorghiu: *Nu cred. Iar dacă iau în calcul câteva repere comportamentale, răspund sigur NU. Şi iată argumentele: Până să devin campion naţional iubeam florile, natura şi tot ce însemna frumos şi viaţă. Trăiam în limitele normalului firesc, nu convenit; abuzurile mă sensibilizau, indiferent de unde veneau. În culmea gloriei, afinităţile mi-au rămas aceleaşi. Şi ca să fiu mai convingător în explicitare, mă voi folosi şi de instituţia căsătoriei. Ei, bine, eu m-am însurat din dragoste. Mi-am iubit unica soţie toată viaţa, i-am fost soţ devotat. Deci gloria nu mi-a adus alte gânduri sau „ispite", cum le spuneţi voi, cronicarii, tinerelor speranţe şi ai bătrânelor promisiuni. Acum, în amurgul vieţii şi în „floarea singurătăţii", în care mă aflu, privesc în urmă, fac bilanţuri, depăn amintiri. Şi nimic nu mă îndeamnă să merg mai semeţ pe stradă, laudele şi cuvintele de mărire mă lasă rece, urechile nu mai reţin bârfele, răspund la salut ca simplu om, cetăţean într-un oraş cu o populaţie de aproape trei milioane de locuitori. Nici Primul Ministru, nici Patriarhul, şi nici agentul de*

Florin Gheorghiu, 1963 (Campion mondial la juniori şi Maestru emerit al sportului)

poliţie de la colţul străzii nu-mi cunosc fizionomia şi nu m-am remarcat prin nimic.

ITL: Cum întrebarea *„ce aţi făcut în ultimii cinci ani?"* este depăşită, spuneţi-ne cât de *„roşu"* aţi fost până în '89?
M.M.I. Florin Gheorghiu: *Roşu, unde? Poate, în gât. Nu am făcut politică, nu m-am „pupat" cu Partidul, dar nici disident nu am fost. De fapt, nimeni din mica noastră lume a şahului nu a făcut disidenţă; atunci. Acum, este altă poveste şi anticomunismul a devenit o „modă" pe care o îmbrăţişează multe foste glorii din varii domenii. Chiar mă şi mir cum au rezistat ăia 45 de ani la putere, cu atâţia anti şi disidenţi!? De fapt, comuniştii, chiar dacă erau îndoctrinaţi, aveau o metafizică bine definită şi o axiologie fermă. Ei cuantificau orice succes, inclusiv din şah, apoi făceau liste cu realizări şi îşi trâmbiţau superioritatea. Paradoxal,capitaliştii procedau la fel. Însă, pe mine, comparaţiile între sisteme şi analizele politice nu mă interesau. Mi-am canalizat energia într-o singură direcţie: şahul, iar ce rămânea neconsumat investeam în căsătorie. Am încercat să fiu un bun român şi un bun creştin şi de aceea am evitat să încalc Cele zece Porunci. Totuşi, având numele de „Gheorghiu", unii credeau că sunt nepot de-a lui Dej şi aşa apăreau tot felul de situaţii neplăcute. Spre exemplu, la un concurs de şah, un maestru rus, care avea o poziţie mult mai bună ca a mea şi putea să mă bată lejer, să spunem, s-a dus la arbitru şi a discutat cu el în mai multe rânduri, apoi s-a întors la masă şi mi-a propus remiză. Am primit acest „dar" neaşteptat, iar ulterior, când am făcut investigaţii, am aflat că adversarul meu credea că joacă cu o beizadea de lider comunist şi nu dorea să se pună rău cu Gheorghe Gheorghiu-Dej. Fireşte, am dezminţit orice legătură cu conducătorul României de atunci şi am continuat viaţa de şahist, dar ca simplu muritor, nu rubedenie de „zeu" nemuritor, cu obârşie în „Olimpul Roşu".*

Campion mondial la juniori - Vrnjacka Banja, 1963, (Iugoslavia)

Florin Gheorghiu, împreună cu antrenorul Urseanu V., 1963

Campionatul European pe echipe, Sofia, 1967

Campionatul Internaţional al României, 1967, loc 1

Gheorghiu primind titlul de CETĂȚEAN DE ONOARE al orașului Manila, 1969

Trofeul învingătorului - MERALCO CUP, Manila, 1969 (victorie cu rezultat senzaţional - 11 pct/11 posibile)

ITL: Se cunoaşte faptul că la toate turneele de afară mergeaţi însoţit de soţie. Fiind în *„formaţie"* completă, nu v-a *„lovit"* niciodată dorul de ducă?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Sincer, nu! Mi-am iubit Ţara şi când vedeam tricolorul pus la masa de joc mi se umezeau ochii şi mă simţeam ocrotit, iar din educaţie îmi lipsea capitolul „dezertare". Reacţia mea nu a fost niciodată condiţionată de conducere sau sistem. Ţin minte că, în America, mi s-a propus să rămân, ca să câştige şi ei o Olimpiadă. Îmi dădeau casă la cheie, maşină, bani, paşaport, azil politic, tot ce-mi poftea sufletul; soţia avea loc de muncă garantat, dar degeaba. Eram şahist, de „meserie" român!*

Doina , soţia maestrului

Roma, 1973

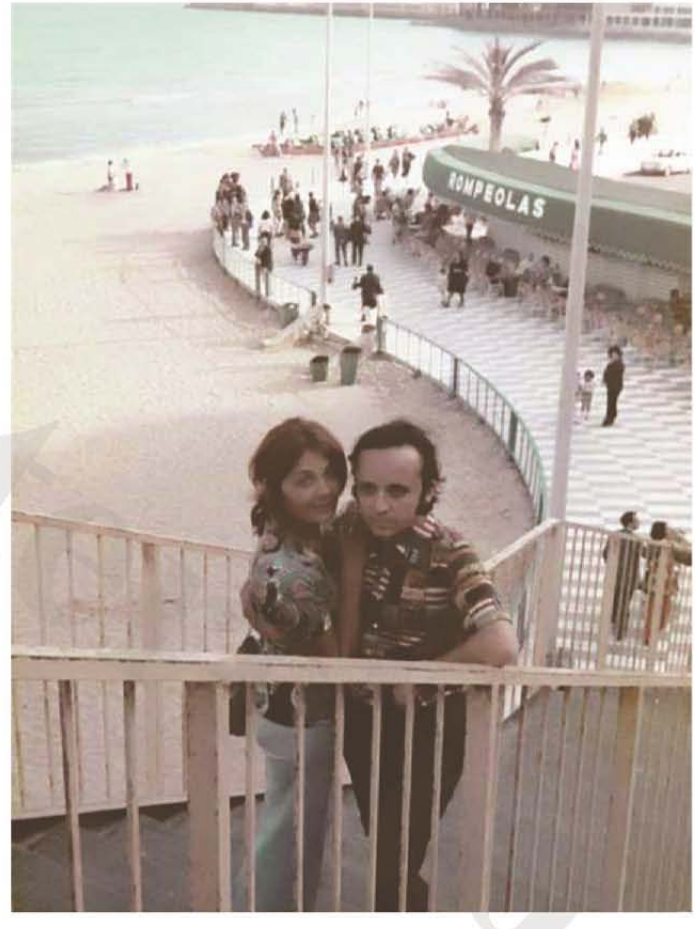

Malaga, 1973

Fontana di Trevi - Roma, 1973

La Nisa, 1974

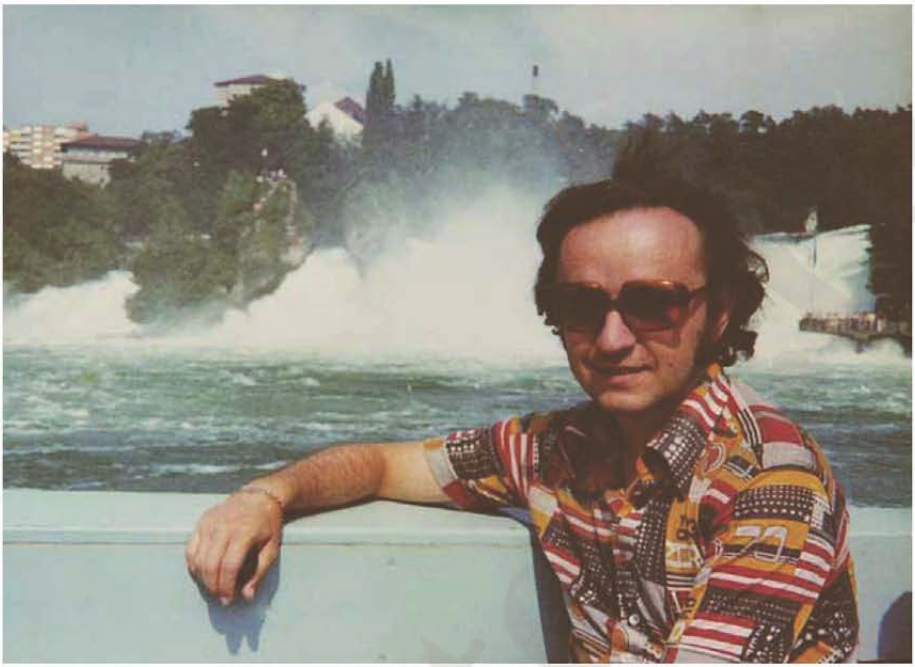

Niagara Falls, 1974

Vizitând Washingtonul, împreună cu soţia, 1975

Washington, 1975

Barcelona, 1975

Poveste de dragoste la San Francisco - Florin si Doina Gheorghiu

Empire Statrs Building - New York, 1975

Împreună cu soția, după Turneul de la Las Palmas, 1976

Veneția, Piața San Marco, 1976

Marbella, 1977

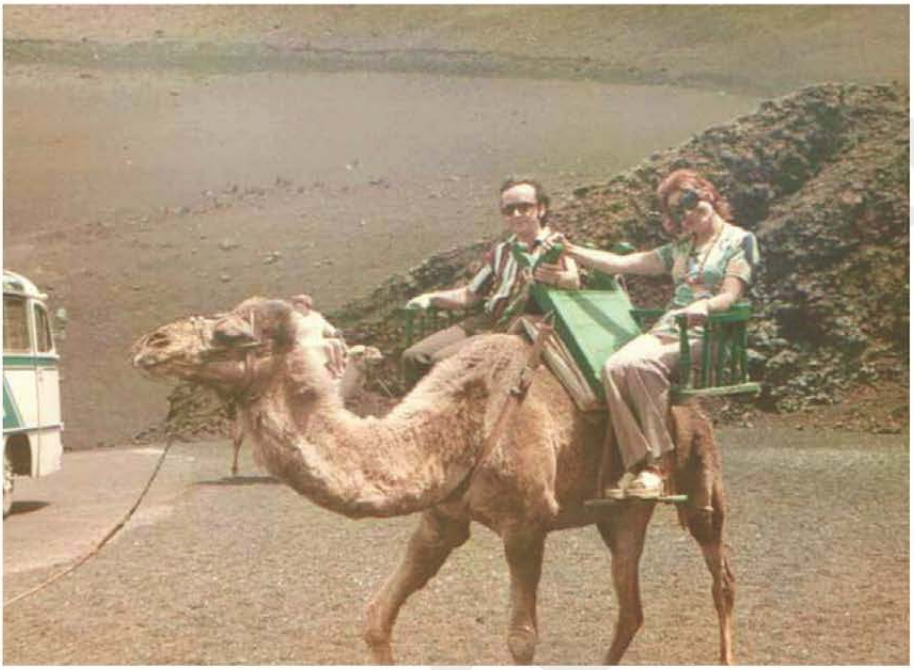

Insulele Canare, Lanzarote, 1977

California, 1978

Milano, 1978

Cu soția, pe un pod din Brazilia, 1978

Brazilia, 1978

Buenos Aires (Argentina) - Casa Rosada, 1978

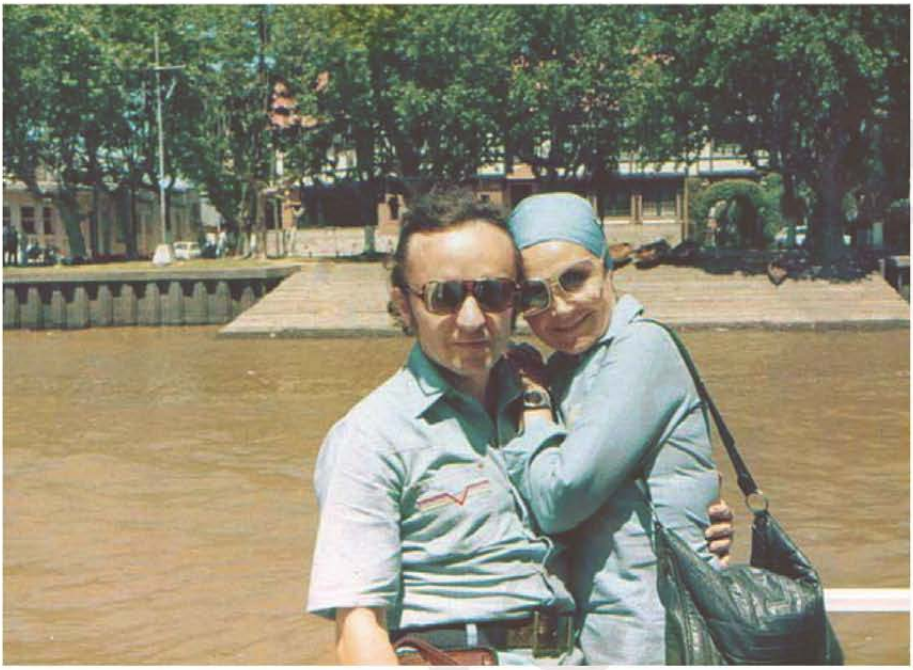

În Argentina, cu soţia, Doina, 1978

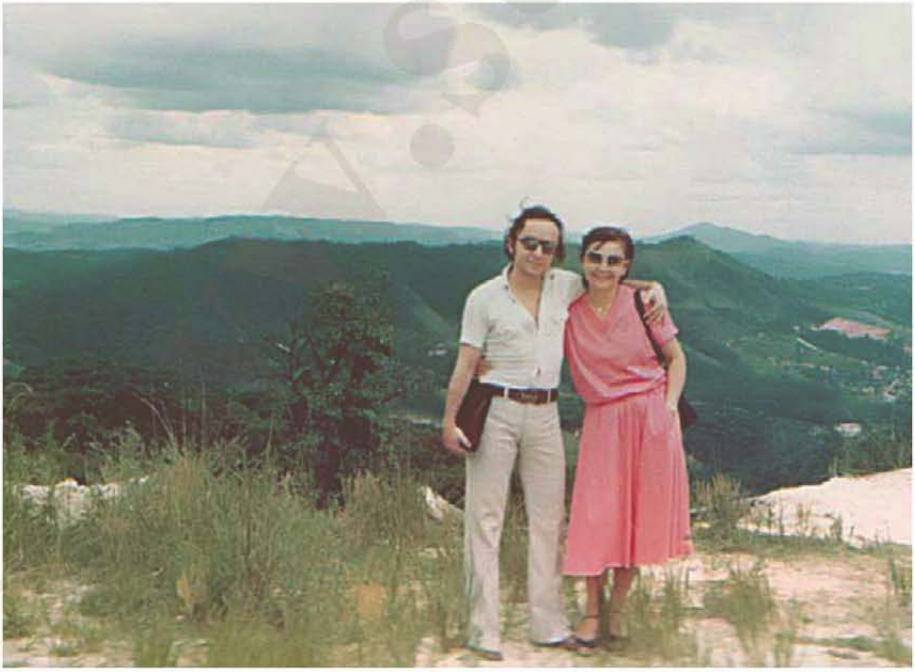

Împreună cu soţia, Doina - Rio de Janeiro, 1978

Doina şi Florin Gheorghiu, Argentina, 1978

Cu soţia la turneul din Brazilia, Copacabana - 1978

Pierduţi în Brazilia - Florin Gheorghiu şi soţia, Doina, 1978

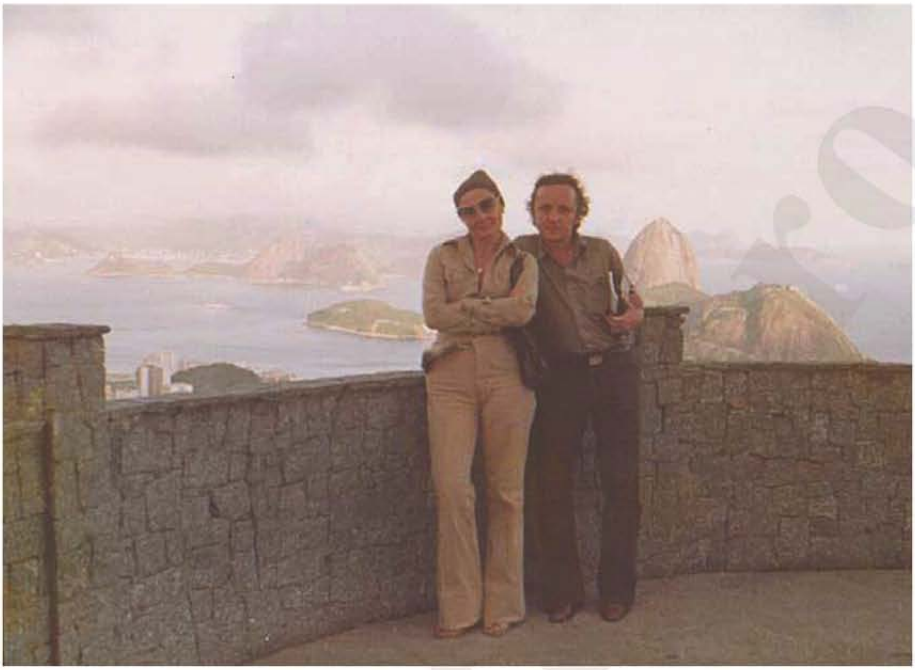

La capătul pamântului, Brazilia, 1978

Doina şi Florin, în Buenos Aires (Argentina), 1978

Locul 1 pentru Florin - Londra, 1980, Superturneul Lloyd's Bank

ITL: Cu Dumnezeu ce relaţie aţi avut?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *M-a iubit Tatăl Ceresc şi am fost tot timpul ocrotit de El, pentru că am scăpat cu viaţă din accidente cumplite. Odată, de la Las Palmas, trebuia să iau avionul pentru Madrid, de unde aveam legătură spre Bucureşti, dar abia după patru ore. Şi-mi propun amicii să mai stau cu ei la o cafea două ore, că mai exista o cursă. Am acceptat şi, la scurt timp, crainica aeroportului a anunţat că avionul în care trebuia să mă aflu s-a prăbuşit şi nu existau supravieţuitori. Dacă m-aş fi îmbarcat cum doream şi trebuia, eram mort. Altădată, prin '66, în Cuba, unde avioanele erau vechi, am trecut prin câteva incidente periculoase, cum ar fi aprinderea unui motor, dar mâna Divină s-a simţit din nou. În 1971, deasupra Vietnamului, două rachete au trecut pe lângă avionul nostru şi puţin a lipsit să nu-l lovească. În Argentina, din cauza unei greve, zburam din Patagonia spre Buenos Aires cu avioneta guvernatorului şi era să rămânem agăţaţi de crestele Anzilor. Şi ca lista să fie completă, m-am aflat la un pas de a fi prezent în Turnurile Gemene când s-au prăbuşit. Nu ştiu dacă am fost pe măsura aşteptărilor Tatălui, dar El m-a vegheat şi nu m-a lăsat să alunec, nici atunci când viaţa mi-a pus în cale încercări grele. Dumnezeul meu înseamnă iertare şi iubire. Este un Dumnezeu „modest", cum ar spune Cioran, fără lux şi ameninţări cu pedepse, dar eu mă simt bine cu El şi o să-L iubesc până la sfârşitul zilelor.*

ITL: Ce aţi vrut şi n-aţi putut? Ce v-a prisosit şi n-aţi dat la săraci?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Măsurând timpul în amintiri, cum faceţi voi, scriitorii, am trăit trei vieţi. Deşi nu am nici un os de pisică, să-i moştenesc, măcar, parte din vitalitate. O viaţă de om, fără sărbători şi zile nelucrătoare, am dăruit-o şahului. În alta am fost familist şi am trăit, alături de soţia mea Doina, până când moartea ei ne-a despărţit. Iar în cea de-a treia, am călătorit pe toate meridianele pământului, am văzut lumea şi*

Los Angeles, 1975, cu soţia şi un motan iubitor de şah

Florin Gheorghiu-Bobby Fischer, Olimpiada de la HAVANA, 1966

Preşedintele Filipinelor, Ferdinand Marcos, şi F. Gheorghiu, Manila, 1969

Rodriguez - Gheorghiu - MERALCO CUP, MANILA, 1969

Adelaide, 1971, K. LIDUMS TROPHY

am făcut cunoscut numele de român. Puse cap la cap, cele trei vieţi însumează vreo două sute de ani. Timp în care nu am reuşit să las în urmă un moştenitor, să devin campion mondial la seniori, să ridic o biserică, deşi bunul Dumnezeu merita să-i fac o casă. Mi-a prisosit fericirea, în cei peste patruzeci de ani de căsătorie; banii, că adunasem, de la turneele câştigate, vreo două sute de mii de dolari şi comuniştii mi i-au luat, din ordinul lui Ceauşescu; durerea, când am rămas singur.

OLIMPIADA de la SIEGEN, Germania, 1970

OLIMPIADA de la SIEGEN, Germania, 1970

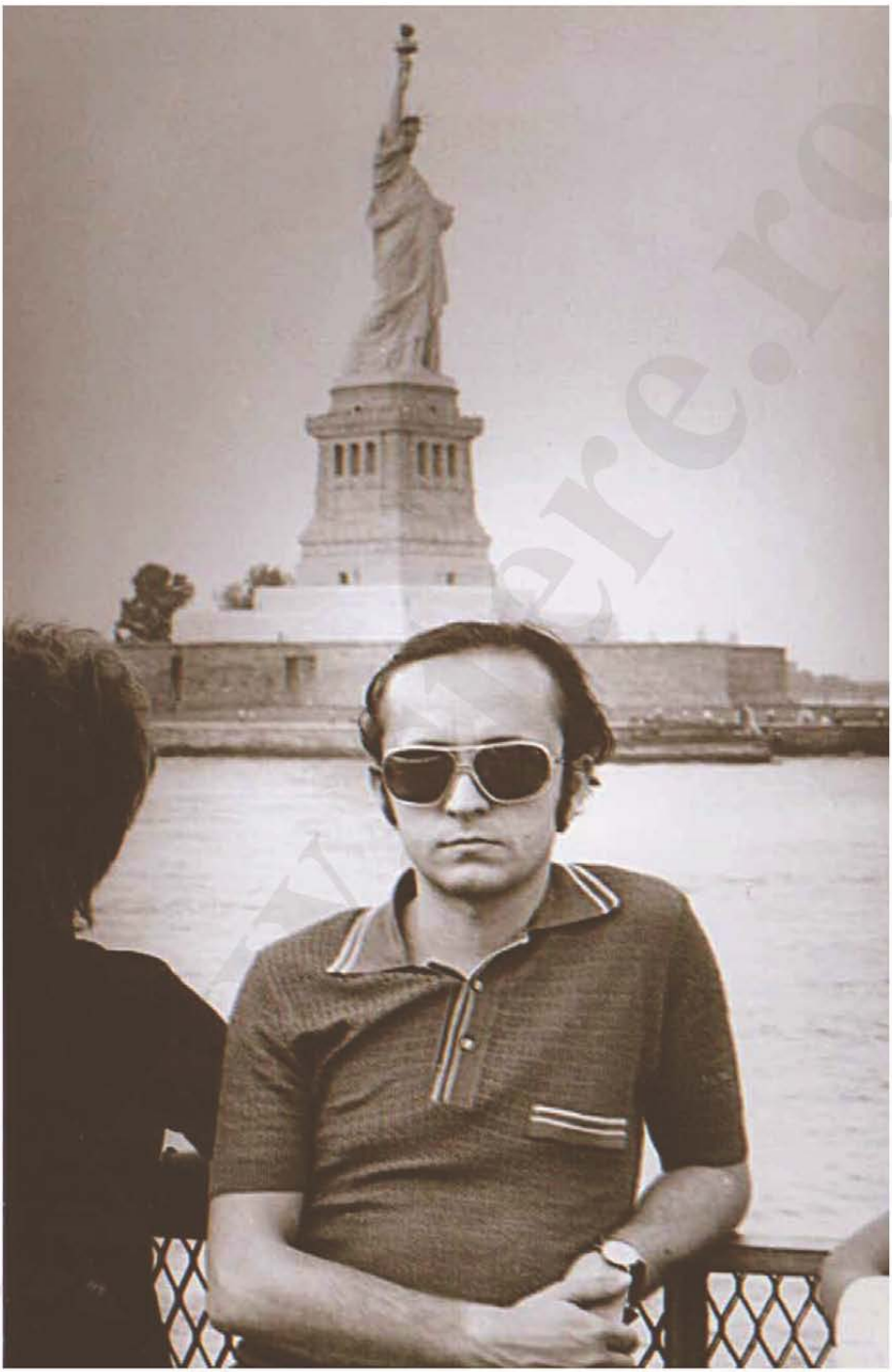

Statuia Libertăţii, NEW YORK - SUA, 1970

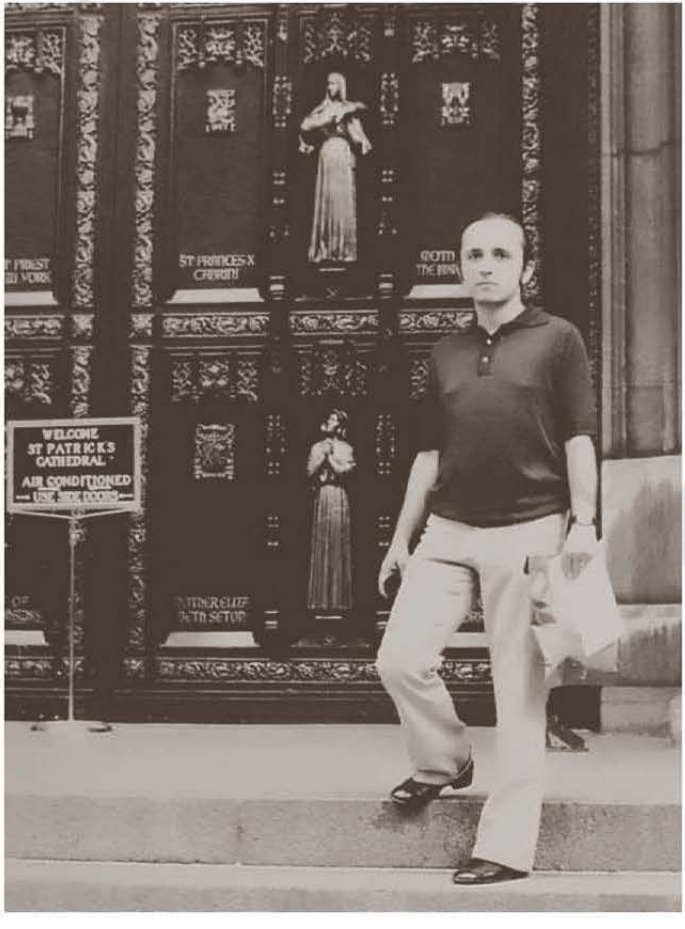

La catedrala SF. PATRICK - NEW YORK, 1971

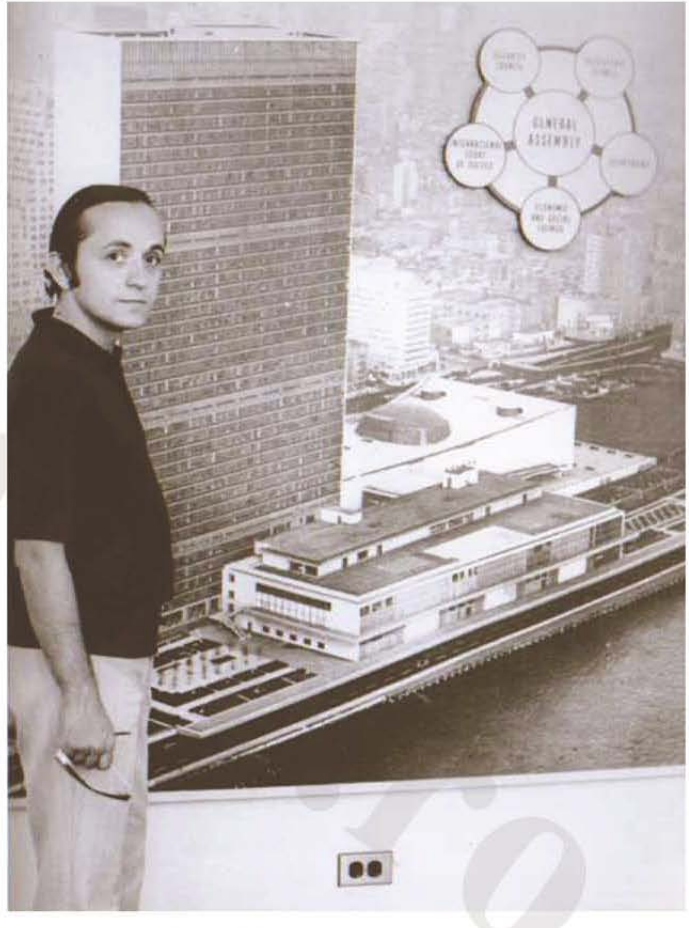

Din nou în SUA, 1971

LIDUMS TROPHY- Adelaide, Australia, 1971

LIDUMS TROPHY - Adelaide, Australia, 1971

Victorie la Korcinoi şi *premiu de frumuseţe* cu Andersson, Palma de Mallorca, 1972

Florin Gheorghiu, împreună cu Ulf Andersson şi Smejkal, la Palma de Mallorca, 1972

Hotel Amobtour Petropolis - INTERZONAL BRAZILIA, 1973

Ivcov, Hassan, Najdorf, Gheoghiu, Cardoso, Ljubojevic - MANILA, 1973

CUPA REGELUI MAROCULUI - Casablanca, 1974, (Loc 1,F.Gheorghiu)

US OPEN TROPHY, 1979. US OPEN TROPHY, 1981. MERALCO CUP, 1969

MEPHISTO CUP, 1986. Cupa de CAMPION MONDIAL JUNIORI, 1963.
LLOYD'S BANK TROPHY, 1980

www.sube.ro

ITL: Cum a fost urcușul pe culmile gloriei? Și cât de greu apăsa cununa cu lauri de pe cap?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *O victorie nu-ţi aducea automat şi consacrarea. Pentru că şahul de performanţă înseamnă paşi mulţi şi mici, turnee care se succed cu repeziciune, existau şi „dinozauri" greu de răpus, stele noi apăreau pe cer în fiecare an. În această lume încâlcită şi ermetică trebuia să pătrund, să-mi croiesc pârtie, apoi să-mi pun semnătura. Am „prins", să mă exprim simplist, „gustul victoriei" din nevoie, fiindcă nu aveam altă alternativă! Aţi auzit ceva mai simplu şi mai trist? Acesta este adevărul din care m-am hrănit în anii urcuşului!*

ITL: A existat și un moment de confort? Când aveați garda jos și vă ocrotea, să spunem, faima?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *De unde? Toţi îşi doreau şi îşi doresc să bată campionul. Să-i fure cununa de lauri de pe frunte. Tu, nu numai că te aperi, dar mai trebuie să faci şi o demonstraţie de forţă. Adică, să-l striveşti pe adversar! Şi să-i smulgi interjecţia de admiraţie, când buzele-i sunt pecetluite şi nu are glas să rostească nici un cuvânt. Iar lacrimile i-au împăienjenit ochii. Eşti zeu şi demon, în acelaşi timp, dacă te ţin puterile. Iar poporul are nevoie de învingători. Nu de învinşi. Căci nimeni nu plânge de mila nimănui. Campionul scrie saga şi lui îi aparţine istoria.*

ITL: Pe ce prieteni și susținători vă bazați în Federația Română de șah?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Nu am avut prea mulţi susţinători, fiindcă nu eram genul simpatic, „băiat de gaşcă", cum se spune, cu admiratori, ţuţări şi prieteni în jur, şi nici nu a fost necesar să-mi fac un anturaj. Ţara, Federaţia, aveau nevoie de succese, eu le aduceam pe tavă, toată lumea era mulţumită. Dar cineva tot mi-a mers la inimă: Gogu Candea, fost, la „Turneul Stelelor", de la Moscova, din 1981, secondantul meu, iar mai apoi, Secretar al Federaţiei. Omul acesta şi-a demonstrat de nenumărate ori*

ANSAMBLU ŞAHIST INTERZONAL, Manila, 1976

Florin Gheorghiu împreună cu antrenorii, Dan Miţaru, Irina Candea, Gheorghe Candea, la Hanul lui Manuc

verticalitatea, bunul-simţ şi educaţia. Iar pentru asemenea purtări alese merită menţionat fără rezerve. Fireşte, au mai fost şi alţii… În mica lume a şahului de odinioară se pătrundea greu, iar odată ajuns membru, trebuia să fii foarte atent la ceea ce faci, nu orice comportament îţi era permis, deprinderile şi ieşirile triviale te puneau imediat în postura de „persona non grata", ca să mă exprim în termeni diplomatici.

ITL: Spre titlul de campion mondial de şah la seniori nu aţi *„întins"* mâna?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Paradoxal, dar deşi părea tentant, acest „fruct otrăvit" se afla în afara preocupărilor mele imediate. Pe atunci, campionii mondiali ai lumii veneau fie din Rusia, fie din America. Cele două superputeri. Or să te trezeşti tu român, dintr-o ţărişoară mică, şi socialistă pe deasupra, că aspiri la asemenea titlu, era nu o blasfemie, ci o sfidare a „fratelui mai mare de la Răsărit", care imediat reacţiona. Şi se lăsa cu urmări… Fiind înţelepţi, ai noştri au ales un drum, tot glorios, dar ceva mai lăturalnic şi lipsit de riscuri, cu victorii multe şi mărunte, considerate „locale", fără tentativa de a detrona campionul mondial en titre. Altfel spus, aveam „mână liberă" să bat tot ce şi unde vroiam. Dar, numai în turnee şi competiţii pe echipe, când scorul final ne defavoriza, sau în întreceri care nu ne propulsau spre vârful piramidei. Aşa se face că, respectând „politica de victorii şi înfrângeri", eram cotat ca fiind unul dintre cei mai buni jucători de şah ai lumii dintre neaspiranţii la titlul suprem. Numele României apărea lunar în presa străină, eram consideraţi o forţă redutabilă în şah, victoriile mele dădeau stabilitate şi credibilitate regimului. Ceea ce se şi dorea.*

Trofee pentru mari turnee cîştigate în Elveţia şi Germania

Cupe şi plachete pentru mari succese în Turnee din Austria, Spania, Olanda, Elveţia, Liechtenstein

Trofee importante din Elveţia şi Spania

Cadoul lui Fidel Castro după strălucita victorie contra lui Bobby Fischer, OLIMPIADA HAVANA, 1966

ITL: Ce rol a jucat soţia în cariera dumneavoastră?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *A fost, timp de patruzecişişase de ani, suport, imbold, catalizator în arderile mele. M-a însoţit în toate bătăliile, mi-a cunoscut păsurile, visele, ne scăldam în aceiaşi fermenţi. Eram făcuţi unul pentru celălalt, şi ca ironie a sorţii, ne născusem în aceeaşi lună şi zi, gândeam la fel, ne completam. Împreună am trăit o poveste de dragoste de aproape jumătate de secol. Când s-a stins, dintr-o dată am devenit dintr-o legendă un om cu multe amintiri. Şi atât. Dar trebuie să merg înainte, chiar dacă par, sau poate să sunt, o jucărie stricată. O jumătate din mine a murit! Trăiesc în regim de avarie prin cealaltă jumătate. Această cruce o duc acum, când Dumnezeu mi-a dat canonul singurătăţii şi mi-a lăsat ca hrană amintirile.*

ITL: Când a fost să alegeţi între dragoste şi performanţă, ce aţi sacrificat?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Pe nimeni şi nimic. Întrebarea asta, dar nerostită, şi-au pus-o, pe vremuri, mai mulţi. Povestea de dragoste între mine şi soţie nu a avut nimic devorator în ea; nu a chinuit şi nu a cerut tribut de suferinţă. Eram doi oameni inteligenţi, suficient de maturi, lucizi, care se completau reciproc, gândeau la fel, mergeau unul în prelungirea celuilalt. Aşa că nu au existat conflicte. Doina era „părticica de Ţară" care mă însoţea; confidenta, umărul pe care puteam să plâng, încă un motiv să înving, fiindcă n-o puteam privi în ochi dacă pierdeam turneul. Şi Dumnezeu îmi este martor, am câştigat de-a lungul vieţii zeci, de nu, sute de turnee, având-o alături. Am trăit una dintre puţinele poveşti de dragoste „eficiente". Deşi exprimarea mi se pare că vulgarizează puţin sentimentul.*

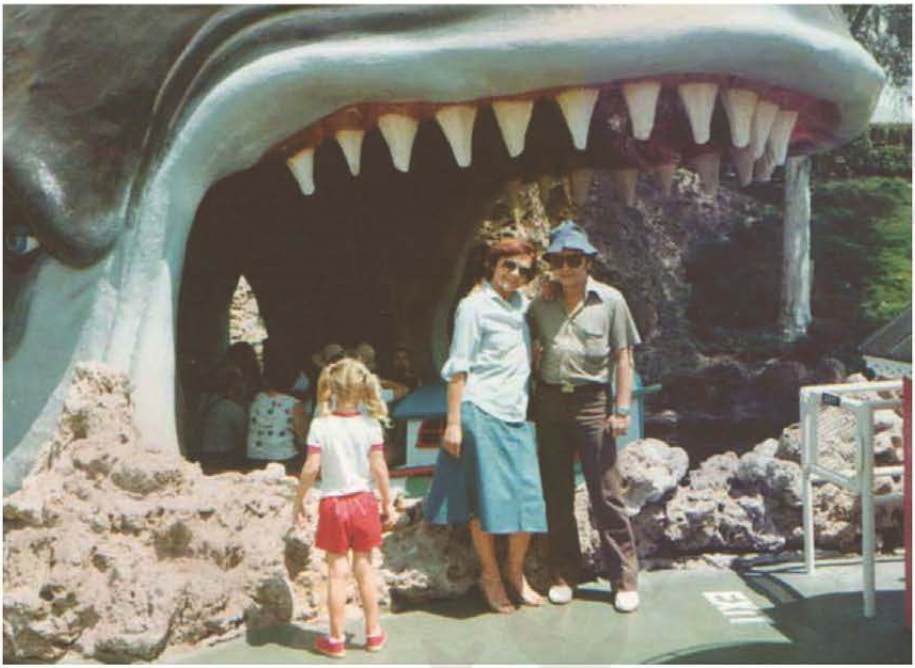

Cu soţia, Doina, prin Disneyland, 1980

Alături de garda Reginei, Londra, 1980

California, 1980

La Palo Alto, 1981,

ITL: Orice trăire cunoaşte un apogeu, apoi începe să *„păleasscă”*. Aţi avut parte de aşa ceva?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Niciodată. Cum v-am spus, iubirea noastră a înflorit la doi oameni raţionali, lucizi, deci nu era oarbă şi meschină. În comunism, conceptul de libertate însemna necesitatea liber consimţită. Doina ştia ce şi cât poate să ia de la mine, sau cum şi când să-mi ceară; eu mă bucuram de ea, fără să o „asfixiez”. Nu ştiu cât de fericită ar fi fost alături de alt bărbat, dar îmi place să cred eu că i-am oferit tot ce şi-a dorit şi a meritat. Privind în urmă, nu am ce să-mi reproşez în privinţa ei. Decât poate faptul că rămânând în ţară, am privat-o de ultimele cuceriri ale ştiinţei medicale, când a fost pe patul de suferinţă. Însă, rezultatul final ar fi fost acelaşi. Poate că atât a dorit bunul Dumnezeu să dureze povestea noastră de dragoste: patruzecişişase de ani, care au trecut pe nebănuite.*

Florin şi Doina - New York, TWIN TOWERS, 1981

Elveţia, 1981

Insula Capri, 1981

Cu soţia, în Germania, 1981

După turneu, la San Francisco, 1981

La San Francisco, 1981

Baden-Baden, 1981

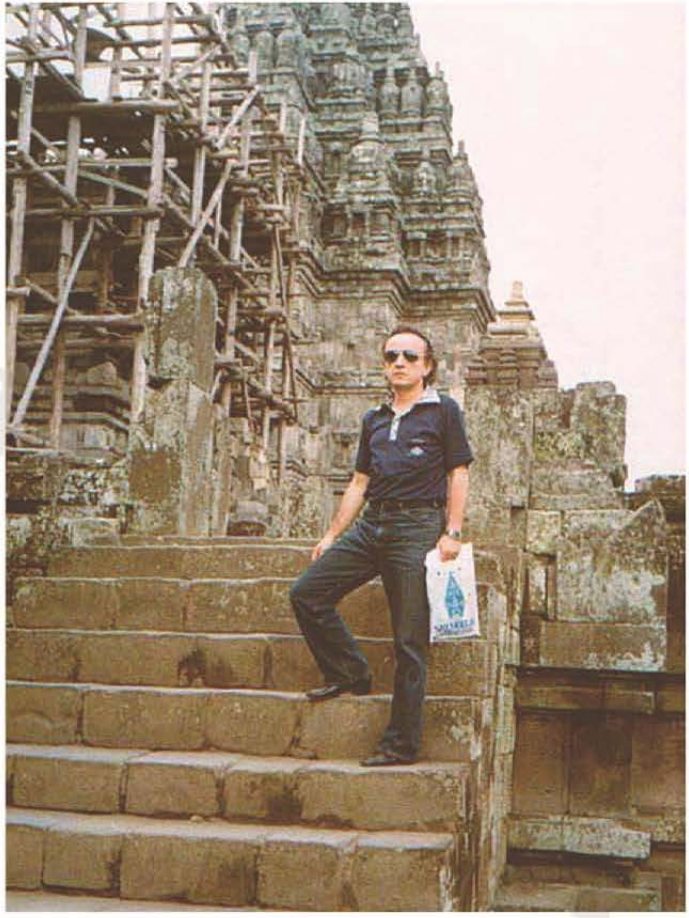

La Templul Borobudur, Indonezia, Bali, 1982 (Florin Gheorghiu)

Florin şi Doina Gheorghiu - Heidelberg, 1983,

Germania, 1983

Amsterdam, 1985

După victoria în MEPHISTO CUP şi Berlin, SUPEROPEN, 1987

Împreună cu soţia, Austria, 1989

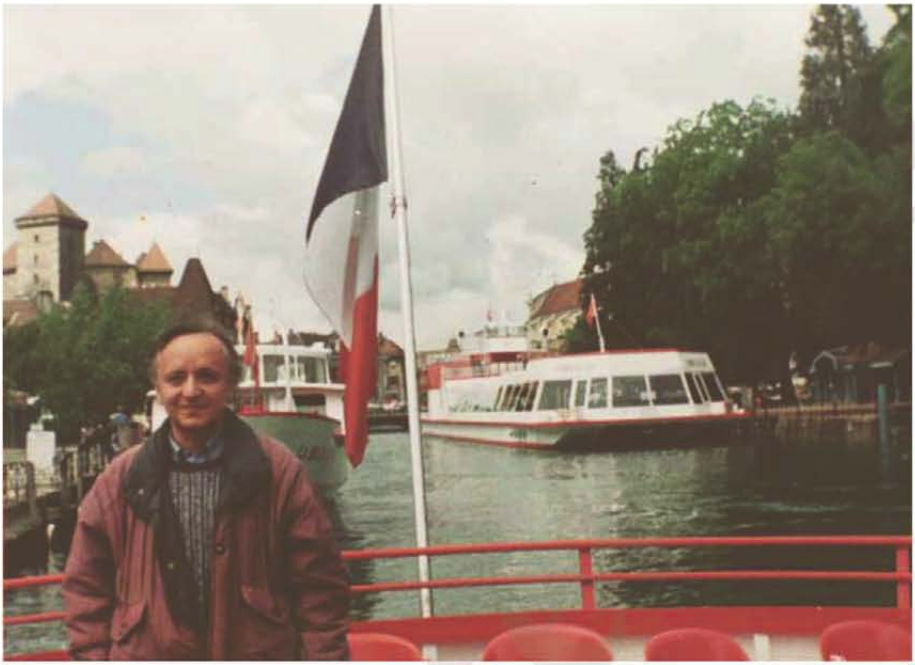

Annecy (France), 1995

Chateau de Chillon, Elveţia, 1998

Montreux, 2000

Florin Gheorghiu, Lausanne, 2000

ITL: Vorbiţi-ne despre cele mai răsunătoare victorii, fără să uitaţi înfrângerile umilitoare.

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Prin anii '70, americanii aveau câteva turnee de mare clasă, greu de câştigat, la care se înscriau principalele glorii ale şahului. Mi-am adjudecat toate victoriile posibile, dar rezultatele mele nu puteau depăşi o anumită limită, fiindcă la campionatele pe naţiuni jucam cu echipa, unde eu câştigam, iar alţi trei pierdeau, aşa că scorul final era de trei la unu. În perioada „Cortinei de Fier", ruşii se mândreau cu cea mai puternică echipă de şah din lume, noi eram bunicei, dar nu puteam aspira la medalia de aur la olimpiadă. Am avut şi o victorie asupra lui Bobby Fischer, fostul campion mondial, însă nu acesta a fost apogeul carierei mele, ci perioada când am „colecţionat" trofeele puse în joc, pe toate meridianele globului. Dacă nu aş fi avut eficienţă, comuniştii m-ar fi înlocuit imediat. Obârşie prea „sănătoasă" nu aveam, invidia era mare, fiindcă îmi luam în deplasările peste hotare şi soţia, o colaborare mai strânsă cu mine nu se întrevedea, din punct de vedere politic eram inutil Partidului. În top şi pe prima pagină a ziarelor mă ţineau doar victoriile. Aşa că nimic nu a fost răsunător sau umilitor. Vorbim despre o prestaţie, valoric, constantă, seriozitate şi eficienţă pe termen lung.*

WWW.

Bobby Fischer

Olimpiada de șah

Florin Gheorghiu l-a învins pe Bobby Fischer!

• Două meciuri bune ale echipei române : 2½—1½ cu R.D.G. și 1½—1½ (1) cu S.U.A.

Șahiștii români au furnizat una din surprizele rundei a 12-a din cadrul finalei Olimpiadei de șah de la Havana, menținînd scor egal în întîlnirea cu redutabila formație a S.U.A. : 1½—1½ (și o partidă întreruptă). O adevărată senzație a stîrnit victoria obținută la prima masă de campionul roman Florin Gheorghiu asupra performerului de pînă acum al turneului, marele maestru american Bobby Fischer. Acesta, neînvins, venea după un șir impresionant de partide cîștigate. În celelalte partide : Benko—Soos 1—0, Ghițescu—Byrne ½—½, Drimer—Evans, într.

La jucarea întreruptelor din runda precedentă, reprezentanții țării noastre au terminat victorioși în fața selecționatei R.D.G. cu scorul final de 2½—1½. Alte rezultate : S.U.A.—Cehoslovacia 2½—1½. (Fischer l-a învins pe Pachman), Ungaria—Islanda 3—1, Argentina—Danemarca 3—1, Bulgaria—Cuba 3—1, Norvegia—Spania 2—2.

O singură întîlnire s-a încheiat în runda a 12-a, echipa U.R.S.S. întrecînd cu 3—1 Argentina. În celelalte meciuri : Cehoslovacia—Cuba 1—1 (2), Iugoslavia—Spania 2—0 (2), Bulgaria—Danemarca 2—1 (1), Ungaria—R.D.G. 1½—1½ (1), Islanda—Norvegia 1½—1½ (1).

În clasament continuă să conducă U.R.S.S. cu 36 puncte, urmată de S.U.A. 31 (1), Ungaria 30 (1), Iugoslavia 29 (2). Echipa României se află pe locul opt, cu 24½ (1) puncte.

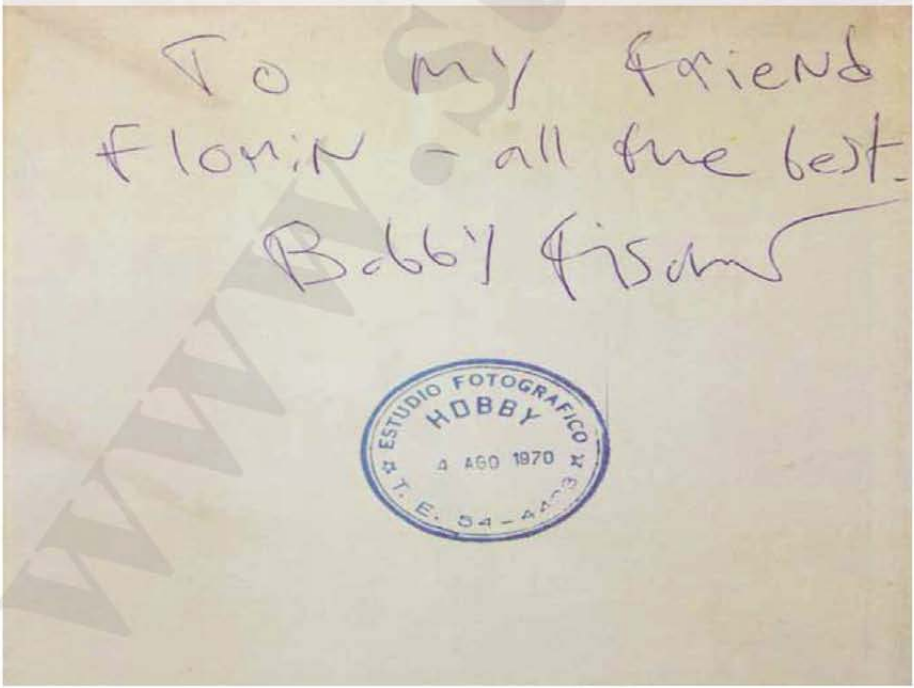

www.scanner.ro

Florin Gheorghiu, Vasinkov, Andersson, (MANILA, 1974)

TURNEUL de la MANILA, 1974

Beliavsky, 1975

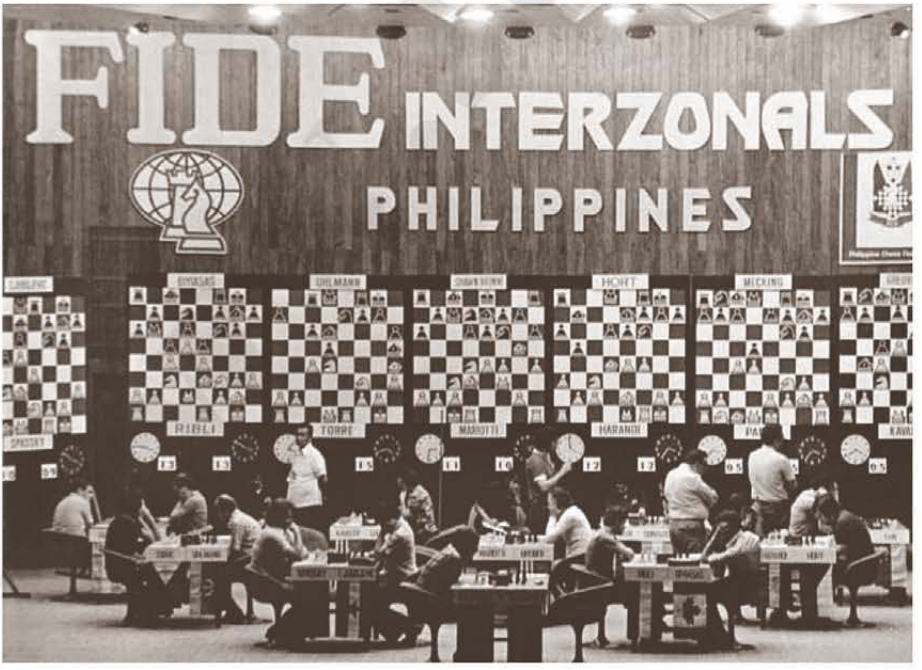

FIDE, Interzonals, 1976 - Philipines

Turneul interzonal, MANILA, 1976

Poză de grup la superturneul Las Palmas, 1976

Tragere la sorţi oficială Turneul INTERZONAL Manila, 1976

Cu excampionul mondial Spassky - INTERZONAL, 1976

Turneul *„Clarin"*- 1978 (Gheorghiu şi Vaganian asistă la partida lui Torre)

La Turneul *„Clarin"*, 1978

WORLD OPEN - Florin Gheorghiu - M.M.I. J. Tarjan, 1978

Florin Gheorghiu - Buenos Aires, 1978

Premieră la Turneul *„Clarin”*, 1978

La Turneul *„Clarin"*, 1978

Florin Gheorghiu, Guimard arbitru, 1978

Olimpiada de la Buenos Aires, 1978

Buenos Aires - Turneul *„Clarin"*, 1978

La Turneul *„Clarin"*, 1978

Gheorghiu - Smyslov (1978, Buenos Aires)

Turneul „*Clarin*", 1978

Turneul *„Clarin"*, 1979 - F. Gheorghiu - Petrosian

Spassky - Gheorghiu, la turneul *„Clarin"*, 1979, Buenos Aires)

Florin Gheorghiu, Turneul INTERZONAL - Riga,1979,

Gheorghiu şi Najdorf - Turneul *„Clarin"*- 1979, Buenos Aires

Brazilia. Simultan la Sao Paulo, 1979

Turneul *„Clarin"*- 1979 (Buenos Aires)

Turneul *„Clarin"*- 1979 (Buenos Aires), Gheorghiu - Andersson

Florin Gheorghiu, victorie de prestigiu la Superturneul de la Novi Sad, 1979

Florin Gheorghiu la masă cu Quinteros, 1979

Turneul INTERZONAL de la Riga, 1979 (Gheorghiu - Ljubojevici)

INTERZONAL, partida Tal - Gheorghiu, Riga - 1979

Florin Gheorghiu şi Redactorul şef al ziarului *„Clarin”*, 1979

SARATOGA OPEN SUA , Gheorghiu- Whitehea, premiu de frumuseţe, 1980

Florin Gheorghiu şi Beliavsky privesc partida Karpov-Smyslov, „TURNEUL STELELOR", Moscova

Forin Gheorghiu şi Karpov, *„Turneul stelelor”,* Moscova, 1981

Florin Gheorghiu şi Kasparov se uită la partida dintre Portisch şi Karpov

F.Gheorghiu, Portish şi Beliavsky se uită la partida Geller - Kasparov „TURNEUL STELELOR", Moscova - 1981

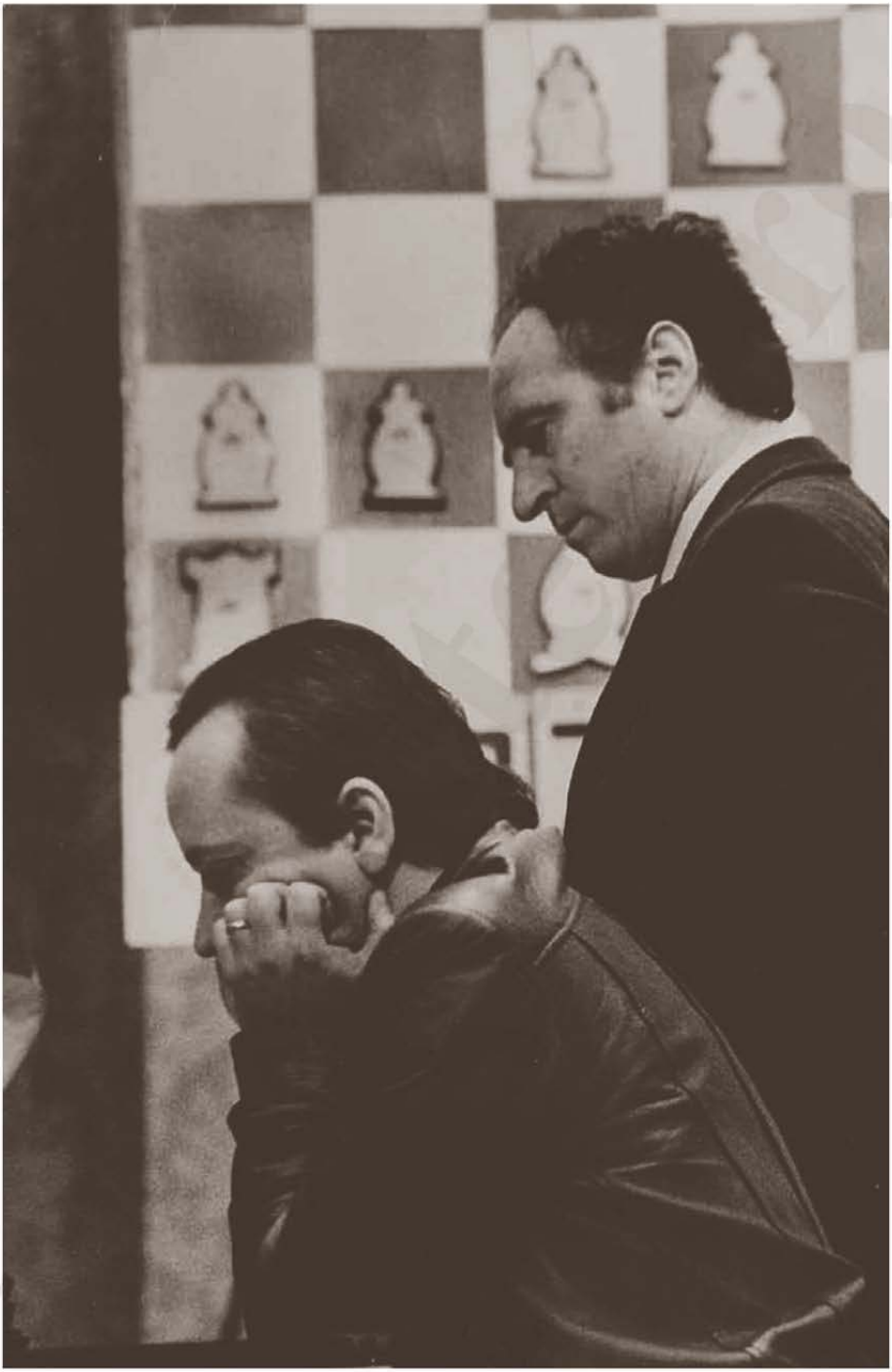

F.Gheorghiu - L.Polugaevsky - "TURNEUL STELELOR",
Moscova, 1981

Contra lui Kasparov, "TURNEUL STELELOR", Moscova, 1981

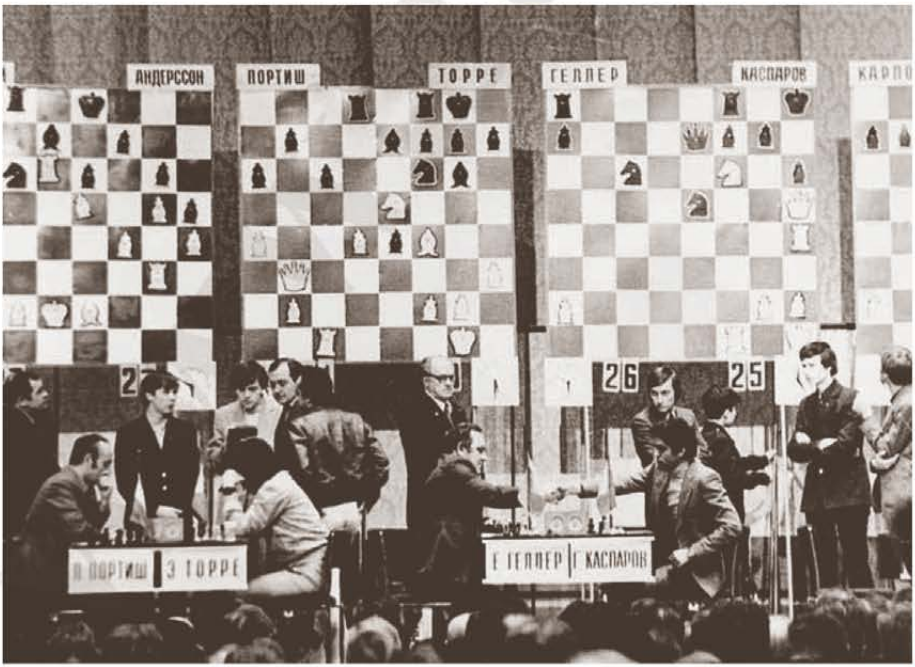

„Turneul stelelor", Moscova, 1981

Lucerna, Olimpiada de şah, 1982

Karpov-Gheorghiu, Lucerna, 1982

Cîştigarea TEAM CUP cu echipa Schwarz Weiss Bern - Berna, 1990

Olimpiada din Dubai - 1986 - A. Stoian, Florin Gheorghiu, M. Mureşan, Th. Ghiţescu

Poza grup, Dubai - Echipa de şah a României şi organizatorii arabi, 1986

ITL: Cum v-au afectat *„gloriosul”* nostru 1989 și tranziția fără de sfârșit?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Chiar dacă am fost un elev eminent, nu am avut niciodată „onoarea”, să-mi umflu pieptul şi să recit celebra poezioară: „Dă-mi tăticule şi mie, / O lopată şi-o mistrie, / Să mă duc pe şantier, / Să mă fac brigadier”. Aşa că, în Decembrie ’89, când noua presă anunţa că „ne-am luat raţia de libertate”, nu am suferit deloc după cei „duşi”. Nici nu-i cunoşteam. Spre exemplu, pe Nicolae şi Elena Ceauşescu nu i-am întâlnit niciodată. Iar pe ceilalţi din anturajul lor, doar sporadic şi cu totul întâmplător. Asta, în toată perioada „Epocii de aur”, până să adie perestroika în Balcani. Însă, ce a urmat după căderea comunismului şi-a pus amprenta pe toate cele, fie că era vorba despre sport, învăţământ sau cultură. Apoi, au urmat două decenii aride, când România nu prea a avut „sevă” şi s-a simţit uscăciunea, lipsa de vârfuri, penuria de competenţă şi genialitate. Nici acum nu ne-am revenit, dar cel puţin ne înscriem în normalitatea de imbecilizare a Europei. Pe de o parte. Pe de altă parte, trăim un paradox: câteva foste ţări comuniste, care au fost absorbite de capitalism, au influenţat un continent întreg, fiindcă Uniunea Europeană de astăzi mai are puţin şi va cânta „Internaţionala Socialistă”. Necunoscute sunt căile…globalizării, Doamne!, zic şi nu înţeleg nimic din ce se petrece în jurul meu. Dar nu aceasta este drama, ci vârsta pe care o am. Sunt un războinic din oastea Trecutului; trăiesc în şi din amintiri; în grădina unde au înflorit visele mele, tot ce a fost verde s-a uscat demult.*

ITL: Încotro, Maestre Florin Gheorghiu?

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Înspre Tărâmul Liniştii, unde îmi voi întâlni strămoşii, părinţii şi pe soţia mea, Doina. Dar, până atunci, fie clipă, deceniu sau frântură de veac, să se teamă cei care înşiră pe tablă piesele de şah când eu sunt prin preajmă. Nu m-am decis să mă las bătut, iar ca învingător, nu am scris încă ultima pagină din saga mea.*

ITL: O să vă scrieţi memoriile? Poporului îi place să afle cum a trăit idolul său, dacă şi-a înşelat soţia, ce bani a strâns pentru zile negre, chestii din astea picante …

M.M.I. Florin Gheorghiu: *Toată viaţa mi-au plăcut lucrurile limpezi, clare, fără echivoc şi „va urma". Meşteşugul machiavelic al mânuirii condeiului nu-i pentru mine, chiar dacă am fost, pe vremuri, jurnalist. Manuscrisul ar fi arid, poate, şi subiectiv. Decent până la plictis, lipsit de savoare, cu verb „amorţit". Multe din momentele trăite în turneele internaţionale au avut importanţă doar în sistemul meu valoric.*

Privite prin altă prismă, s-ar putea să fie anoste. Şi atunci, se pune întrebarea: este interesat cititorul de îndoielnicele amintiri ale lui Florin Gheorghiu, din Madagascar, Indonezia, Patagonia sau mai ştiu eu de unde? Să fim serioşi. Joc şah şi nu mă sfiesc să scriu despre partidele pe care le-am disputat. Pentru că nu au „intrigă".

Nu există în ele elementul pozitiv şi nenea cel rău. De proză mă păzesc, fiindcă şi dumneata stai la cotitură să mă prinzi când am călcat ilegal „hotarul frazei". Dar voi scoate în curând o carte, unde vor fi comentate cele mai puternice partide din întreaga mea carieră. Puteţi, dacă vreţi, să-mi faceţi „cuvântul înainte" şi să mă demolaţi în el. N-o să mă supăr. Îmi cunosc limitele şi niciodată nu sar „pârleazul".

Cât priveşte poporul român, pe care îl stimez şi îl iubesc enorm, îi fac o destăinuire, înfiorător de sinceră şi dezarmantă: am trăit simplu, în respect faţă de legile ţării şi Legea Domnului,

Florin Gheorghiu - La mormântul familiei

am ţinut şi ţin la valorile morale şi spirituale, în care am fost educat. Orice s-ar adăuga în plus personalităţii mele este străin de mine şi nu mă reprezintă.

ITL: Care vă este cuvântul de despărţire?
M.M.I. Florin Gheorghiu: *Îmi vine greu să comprim într-o frază tot ce am pe suflet: gânduri nerostite, speranţe, temeri şi sfaturi. Totdeauna am considerat că am fost o unealtă a destinului. Iar meritul meu era cu mult mai mic decât mi se atribuia. Adevărat, munceam enorm. Însă eforturile mele intrau în ceea ce consideram „normalitate". Dar am văzut şi am trecut prin multe şi am acumulat suficientă înţelepciune să înţeleg că trecutul meu nu-i este, astăzi, nimănui de trebuinţă. Totuşi, am purtat cu demnitate tricolorul pe toate meridianele globului, fiind în slujba Ţării şi a Poporului. Aşa să faceţi şi voi, cei din prezent, apoi cei de mâine! Ca civilizaţie multimilenară, extrem de veche, chiar şi în cuprinderea Uniunii Europene, românii şi România vor dăinui!*

WWW.STEFO.RO

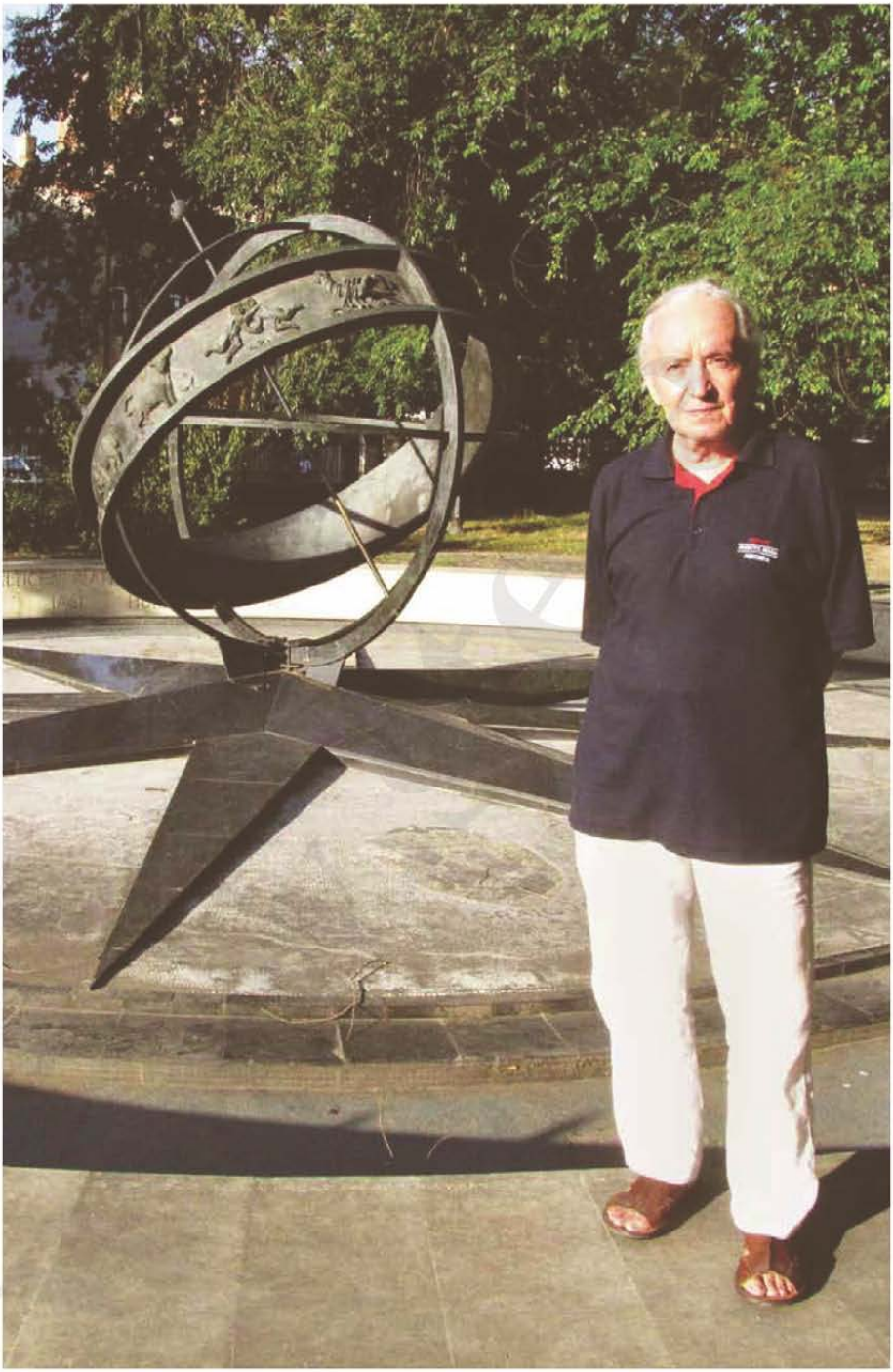

Florin Gheorghiu - La kilometrul 0, 2013

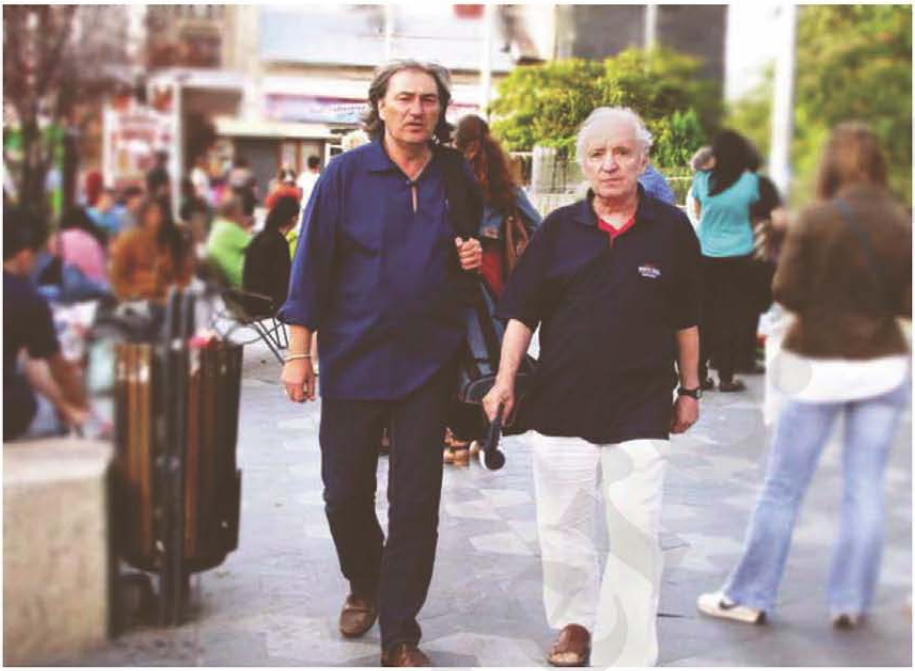

Florin Gheorghiu şi antrenorul Dan Miţaru

Florin Gheorghiu, în centrul Capitalei

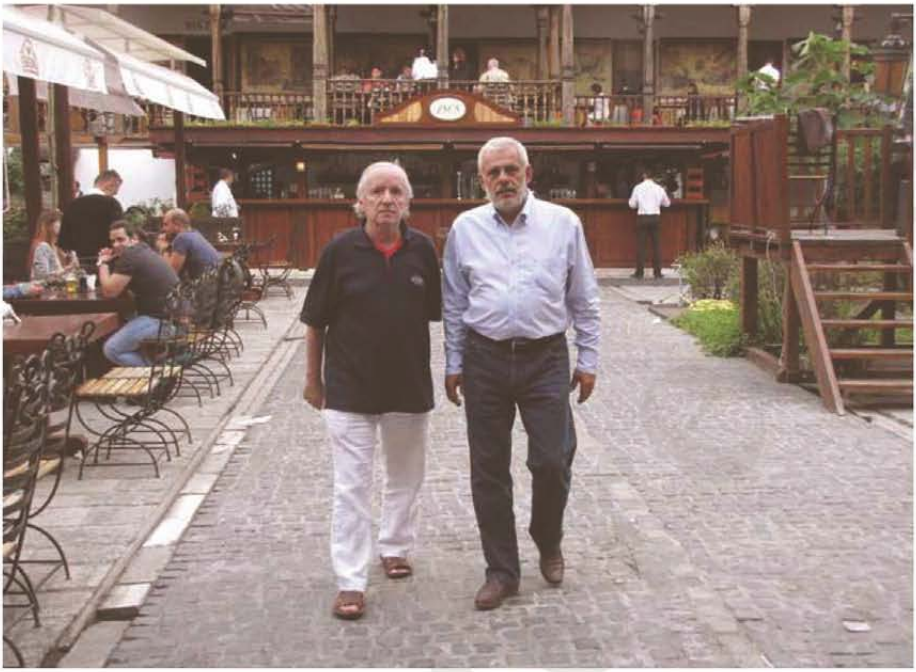

M.M.I. Florin Gheorghiu şi Dinu Cantacuzino, moştenitorul hanului Manuc

M.M.I. Florin Gheorghiu, antrenor Dan Mitaru şi Prof. Dr. Sorin Oprescu, Primar General al Capitalei

Florin Gheorghiu
în presa vremii

„Florin Gheorghiu este un jucător foarte talentat, cu un stil multilateral şi un sistem de joc foarte atractiv. Joacă întreprinzător, deosebit de incisiv în deschideri, fiind foarte greu de învins. Aveţi în Florin Gheorghiu pe unul dintre cei mai proeminenţi mari maeştri ai epocii actuale"

Dr. MAX EWE
Excampion mondial, Preşedinte FIDE Bucureşti, 1978

www.etere.ro

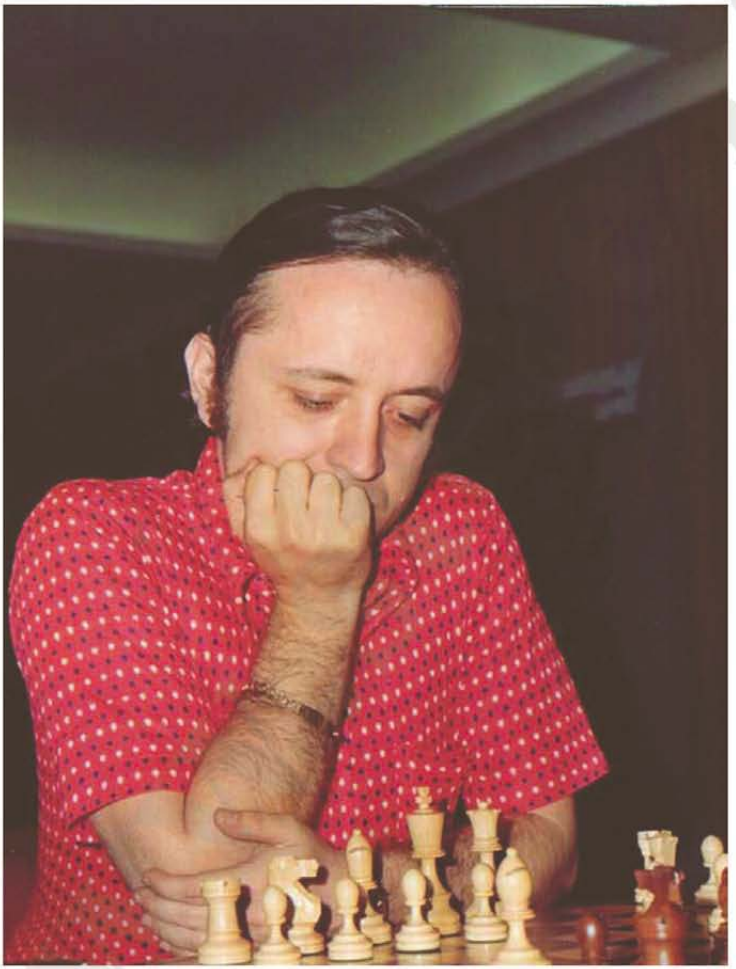

Gheorghiu, memorabilă victorie, Lone Pine - 1979

Magazin - 17 decembrie 1960

ELOGII ŞI REZERVE

La ora cînd scriu aceste rînduri nu se cunoaşte încă numele noului campion al ţării la şah, întrucît ultima rundă coincide cu ziua de apariţie a *„Magazinului"*. Dar indiferent de rezultatul final, un lucru e cert: ediţia 1960 a consacrat un talent de mare clasă, în persoana tînărului Florin Gheorghiu.

Debutul său în finala competiţiei uimeşte pe specialişti, ca şi pe simplii amatori, atît prin procentajul înregistrat aproape 75 la sută ! - cît, mai ales, prin aerul de facilitate care acompaniază această performanţă fără precedent. Din 16 partide jumătate pînă azi, Gheorghiu a cîştigat opt, remizînd şapte şi pierzînd una singură, iar în cel puţin 3 dintre egalităţi, el a făcut cadou, cîte o jumătate de punct, absolut gratuit. Cu această zestre în plus, elevul din Ploieşti ar fi fost campion republican încă de pe acum, cu două runde înainte de sfîrşit! De altfel, nu o singură dată am avut impresia, urmărindu-l la masa de joc, că se amuză copilăreşte creînd complicaţii peste complicaţii nu numai adversarilor, ci, uneori, chiar lui însuşi, ajungînd, dacă se poate spune aşa, să se dribleze singur, ca Ozon.

Ce-i drept - *„On n'est pas sérieux, quand on a dix-sept ans... "* - dar un şahist e obligat să ia lucrurile ceva mai în serios, chiar dacă n-a atins încă vîrsta evocată, cu un zîmbet complice, de Rimbaud...

Într-adevăr, *„eroul"* nostru n-a împlinit 17 ani, ceea ce nu-l împiedică să surclaseze pe mulţi maeştri ai nobilului joc, dar nici nu justifică răsfăţul, superioritatea, blazarea pe care le afişează.

Autoadmiraţia, mulţumirea de sine, reprezintă un pericol mortal pentru talentul autentic. Ar fi regretabil ca Gheorghiu să urmeze exemplul lui Mateianu, de la Ştiinţa Cluj, care a ajuns să răspundă cînd i se reproşează deficienţele de

pregătire: *„Mie trebuie să-mi mulţumiţi că ies pe teren!"* (un mic Dl Stefano, ce părere aveţi ?) în loc să-şi aleagă drept modele etice figurile unor tineri campioni de autoritate mondială, ca **Iolanda Balaş** sau **Mihail Tal.**

Personal, m-am cam întristat văzîndu-l pe proaspătul fruntaş al şahului românesc principal candidat la titlul de campion, cum intră în poziţie pierdută, după numai 16 mutări, în partida cu penultimul clasat - Georgescu - pe care, evident, considera că-l are *„în buzunar"*.

Scînteia - 20 decembrie 1960

Finala campionatului republican masculin de şah, programată la sfîrşitul acestui an, poate fi considerată ca un veritabil bilanţ al activităţii şahiştilor noştri fruntaşi. Finala campionatului masculin de şah pe 1960 a consacrat un autentic talent – **Florin Gheorghiu** - care încă de la prima rundă, cînd într-o partidă spectaculoasă l-a învins pe Bălănel, a atras atenţia spectatorilor. Partida a fost foarte frumoasă, ambii jucători aruncînd în luptă toate forţele. Ciocîltea, ingenios jucător de atac, avînd albele şi-a demonstrat măiestria.

Tînărul Gheorghiu s-a apărat corect. Partida s-a întrerupt la mutarea 41, într-o situaţie aproximativ egală, şi a continuat duminică după amiază în aceeaşi sală, în faţa aceloraşi numeroşi şi entuziaşti spectatori.

Tînărul ploieştean Gheorghiu a reuşit pînă la urmă remiză - suficient ca să cîştige titlul de campion. Avem aşadar anul acesta un nou campion, cel mai tînăr pe care l-a avut şahul nostru, la nici 17 ani, **Florin Gheorghiu** a îndeplinit norma de maestru al sportului, s-a impus în faţa tuturor maeştrilor noştri, cîştigînd titlul de cel mai bun şahist al ţării. Un rezultat splendid care îl obligă însă la o muncă perseverentă, din ce în ce mai aprofundată.

Sportul popular - 23 noiembrie 1963

FLORIN GHEORGHIU – CAMPION MONDIAL

Gheorghiu înscrisese în plic mutarea logică de continuare 47, Cf4, la care şahistul cehoslovac a răspuns automat 47... Ce5. Varianta fusese minuţios studiată în ajun şi cei doi jucători, recunoscînd egalitatea, au căzut de acord asupra remizei, fără să mai continue lupta.

A trebuit deci şi a patra partidă pentru a desemna pe campionul mondial. Ea a avut loc ieri după-amiază. **Michael Janata,** cu albele, a adoptat sistemul de deschidere, obţinînd oarecare presiune în centru. **Florin Gheorghiu** s-a apărat foarte exact. El a trecut apoi la contraatac, reuşind să cîştige un pion. A rezultat un final de turnuri şi nebuni de aceeaşi culoare, cu avantaj minim pentru negru. La mutarea 41, în momentul cînd şi turnurile au fost schimbate, Janata a propus remiză.

Florin Gheorghiu nu putea decît să accepte propunerea, dat fiind că în conformitate cu regulamentul întîlnirii, la scor egal, (2-2) titlul de campion mondial revenea reprezentantului ţării noastre, care l-a învins pe **Michael Janata** în partida directă din turneul final disputată în luna septembrie.

În felul acesta, tînărul campion de şah al României, maestrul internaţional **Florin Gheorghiu** înscrie în palmaresul său un splendid succes, cucerind titlul de campion mondial de şah la juniori.

Decernarea titlului are loc astăzi dimineaţă, la Vrnjacka Banja, cînd arbitrul întîlnirii, maestrul iugoslav Petronic, va pune pe umerii ţînărului şahist român cununa de lauri a campionului lumii.

Campionul mondial de juniori, **Florin Gheorghiu,** şi antrenorul său, maestrul sportului **Veniamin Urseanu,** se întorc în ţară marţi pe calea aerului.

Sportul Popular - 25 septembrie 1965

Şahistul român Florin Gheorghiu confirmat ca mare maestru internaţional.

La Wiesbaden au început lucrările celui de-al 36-lea Congres al Federaţiei internaţionale de şah (**F.I.D.E.**) la care participă 36 de delegaţi din diferite ţări. În prima şedinţă, comitetul de calificări a prezentat propuneri pentru acordarea titlurilor internaţionale. Printre alţii a fost confirmat ca mare maestru internaţional şahistul român **Florin Gheorghiu.**

Acest înalt titlu este o recunoaştere din partea marelui for şahist a rezultatelor şi valorii internaţionale atinse de jucătorul român care la vîrsta de 21 de ani este unul din cei mai tineri mari maeştri din lume. **Campion mondial de juniori, şi de trei ori campion al României (prima oară la vîrsta de 16 ani), Florin Gheorghiu a obţinut norma de mare maestru în diferite mari concursuri individuale şi pe echipe printre care Olimpiada de şah de la Tel Aviv, turneul de la Hastings, semifinala Cupei Europei etc.**

Revista de Şah - Nr.1, 1966

Campionatul României 1965 - Florin Gheorghiu, din nou campion al ţării.

Finala campionatului naţional constituie de mulţi ani evenimentul dominant al activităţii şahiste. Indiferent de numărul sau importanţa competiţiilor internaţionale la care iau parte fruntaşii şahului nostru, examenul principal se dă acasă, iar competiţia celor mai bune forţe de care dispunem are semnificaţia unei permanente verificări a valorii şi în acelaşi timp reprezintă un prilej de promovare, de afirmare a noilor elemente. De data aceasta, **Florin Gheorghiu** a tranşat

însă disputa de o manieră *„brutală"*, concludentă şi categorică (din punctul de vedere al spectatorilor), edificatoare (pentru specialişti) şi evident... dezagreabilă (pentru concurenţi).

Da, superioritatea lui **Florin Gheorghiu** s-a manifestat indiscutabil în tot cursul campionatului, făcîndu-l să fie lipsit de animaţie. Luînd conducerea cu un formidabil start de $9^{1/2}$ puncte din primele 10 partide, el şi-a lăsat în urmă concurenţii la $2^{1/2}$ puncte făcîndu-i să înţeleagă de o manieră evidentă că... şi-au găsit naşul. Dealtfel, ceilalţi au înţeles lucrul acesta foarte repede, astfel că de fapt, după runda a 8-a, cînd Gheorghiu l-a făcut K.O, pe Ciocâltea în 19 mutări (vezi partida în numărul viitor) întrecerea sportivă s-a scindat: Gheorghiu şi-a continuat cursa de unul singur spre titlu, iar ceilalţi şi-au concentrat eforturile pentru locurile următoare - şi în special pentru locul II, care reprezenta dreptul de participare la viitorul turneu zonal din ciclul campionatului mondial 1966-69.

În aceste confruntări şi-au spus cuvîntul pregătirea, voinţa de a învinge, rezistenţa, într-un cuvînt toate calităţile care pot asigura victoria în şah - sau în oricare altă acţiune.

SPORT - 1978

Din Lumea Şahului

„OSCARUL ŞAHIŞTILOR". La 5 februarie, Asociaţia internaţională a presei şahiste urmează să anunţe numele celui mai bun şahist al anului trecut, căruia i se va înmâna un trofeu denumit şi *„Oscarul şahiştilor"*. Arrabal, unul din membri juriului, scrie în cadrul rubricii de şah pe care o redactează în revista pariziană ***„L'Express",*** că a pregătit două liste cu jucătorii pe care – i consideră ca fiind cei mai buni în anul 1979. Una din liste este întocmită pe criterii subiective, cealaltă pe criterii obiective: numărul de puncte obţinute în raport cu numărul de partide oficiale jucate. În acest al doilea

clasament pe care-l propune, regăsim cu satisfacţie, pe locul al şaptelea, pe marele maestru **Florin Gheorghiu!** Este pentru prima oară cînd un jucător român figurează pe o astfel de listă a elitei şahului mondial! Iată clasamentul *„obiectiv"* alcătuit de Arrabal:

1. Korcinoi, 2. Kasparov, 3. Tal, 4. Karpov, 5. Petrosian, 6. Vaganian, 7. Gheorghiu, 8. Andersonn , 9. Portisch, 10. Bronstein, 11. Polugaevscky, 12. Torre.

U. Vălureanu

Cronica şahului - 1979

FlORIN GHEORGHIU – INVICIBIL ÎN S.U.A.

Reîntors de cîteva zile în ţară, după un lung, obositor dar fructuos turneu efectuat în Statele Unite, marele maestru internaţional **Florin Gheorghiu** a avut amabilitatea de a ne furniza, cu prioritate (înainte chiar de a despacheta bagajele), informaţii inedite pentru cititorii acestei rubrici referitoare la ***„campania americană".*** În primul rînd, o precizare : ca şi vara trecută, Fl. Gheorghiu revine din S.U.A. neînvins, după o suită de trei mari concursuri „open". Primul dintre ele – ***„The World open"*** **– s-a disputat la Philadelphia între 30 iunie – 5 iulie,** în saloanele marelui hotel *„Sheraton"*, reunind la start nu mai puţin de 900 jucători. Aici Fl. Gheorghiu a înpărţit primul loc (obţinînd 8 p. din 10 posibile: + 6,= 4) cu **Miles, Browne, Bisguer, Zuckerman, Federowicz** şi **Angantysson** dar orice delimitare ar fi devenit inoperantă dacă sistemul de joc, deosebit de obositor (o rundă dimineaţa şi alta, seara), nu l-ar fi privat de o victorie meritată, în ultima partidă, contra islandezului Angantzsson... A urmat, apoi, între **9-14 iulie,** aşa numitul ***„Philadelphia Internaţional Open",*** la care participarea restrânsă la numai 73 concurenţi, dintre care mai slabi erau ...maeştrii internaţionali – a fost extrem de selectă . Realizînd 8 p. Din 10 şi (singurul)

CHESS
life & review

Octe er 1979 Price

1979 US OPEN

1145170
PEDRO V MARC
40 SOMERSET
PALO ALTO

Grandmaster Florin Gheorghiu

The U.S. Open Champio and Guests of Honor

563 in Chicago U.S. Open

CHICAGO—Five hundred sixty-three players attended the 1979 U.S. Open in Chicago, held July 29 to August 10 at the Palmer House. This was the second best attended Open (tying Fairfax 1976) in the event's eighty-year history. International Grandmaster Florin Gheorghiu of Rumania took first with 10½ points. Close behind him was GM Arthur Bisguier, whose 10 points were good for clear second. Eight people scored 9½. Tying for third through ninth were GM Peter Biyiasas, GM Lev Alburt, IM Mark Diesen, IM Andy Soltis, Vincent McCambridge, Jay Whitehead, and Zoran Gajic. William Adam also scored 9½ and collected the first Expert prize. Mike Zacate and Richard Verber directed the tournament with assistance from Walter Brown, Bill Smythe, Paul Segedin, Bob Erkes, Thad Rogers, Ray Socha, and Larry Stilwell.

This U.S. Open celebrated the USCF's 40th anniversary. The festivities included a special banquet to

Photo by Cecilia White

U.S. Open Winner Florin Gheorghiu

honor George Koltanowski and Arpad Elo; over one hundred people attended. USCF President Gary H. Sperling served as master of ceremonies for the occasion.

Chicago International

Twenty competitors, i three grandmasters, partici the Chicago International, h 30 to August 9 at the Palme Peter Biyiasas of Canada, I Rota of Colombia, and Euge tinowsky of Chicago tied with 6–3. Jay Whitehead an Ayyar tied for fourth with 5 La Rota appears to have mac norm, and five player tinowsky, David Sprenkle Kornfeld, Viktors Pupols, yar—appear to have achieve ratable performances. The e cluded players from the U Colombia, Canada, Yugosla the United States. Walter and Tim Redman directed.

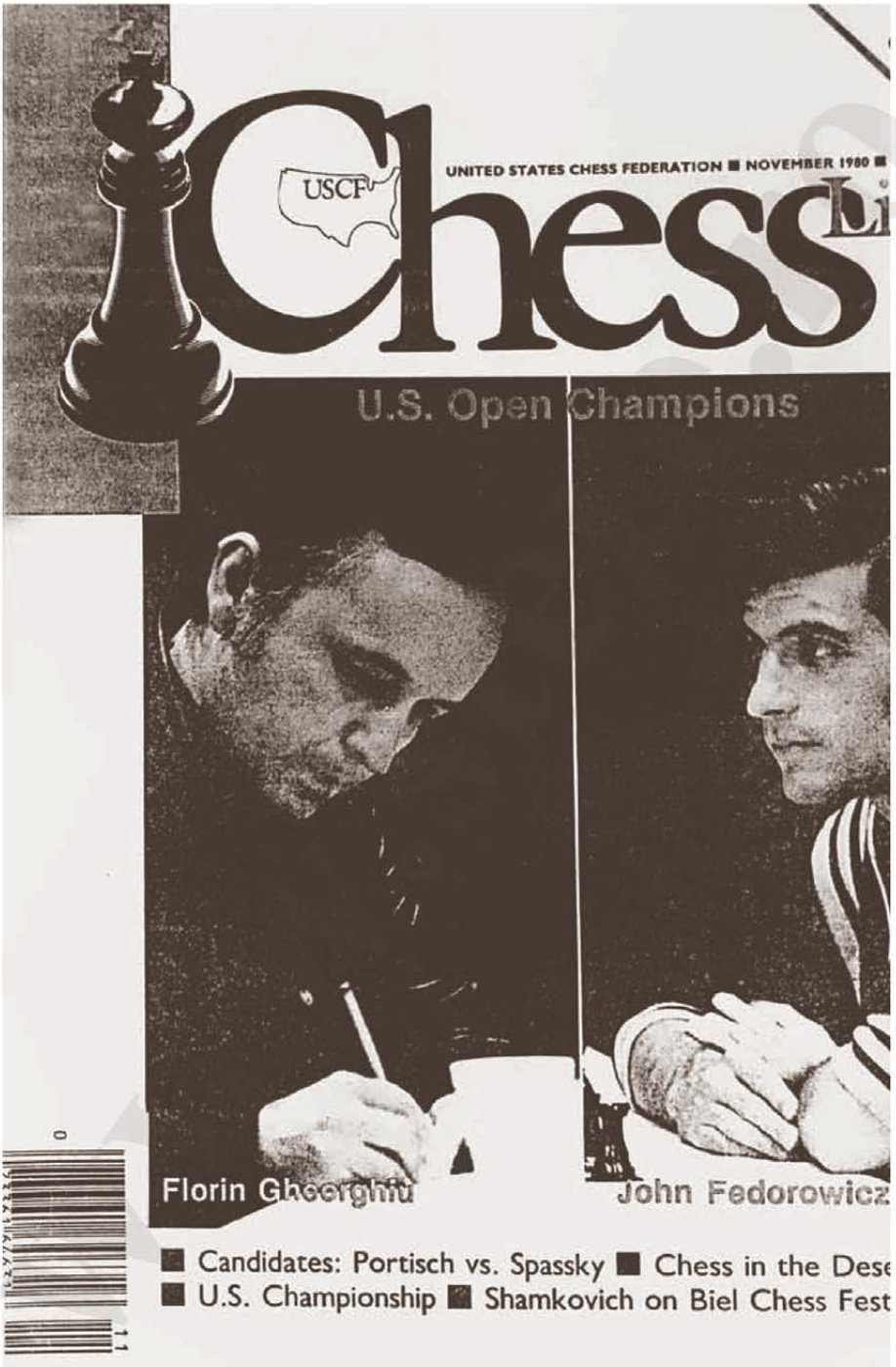
USCF
UNITED STATES CHESS FEDERATION ■ NOVEMBER 1980 ■
Chess
U.S. Open Champions
Florin Gheorghiu
John Fedorowicz
■ Candidates: Portisch vs. Spassky ■ Chess in the Dese
■ U.S. Championship ■ Shamkovich on Biel Chess Fest

norma de **M.M., Fl. Gheorghiu** a cîştigat şi acest turneu care a constituit, din punctul de vedere al organizatorilor, un mare succes: 6 participanţi au realizat norma de M.I. iar alţi 6 pe cea de maestru **F.I.D.E.** În sfîrşit, după două săptămâni de *„odihnă"*, s-a disputat la **Chicago, între 29 iulie – 11 august, vestitul *„U.S. Open Chicago"*,** ajuns la o ediţie jubiliară: a 40 – a . A fost, dealtfel, cel mai puternic turneu – nu atît prin numărul mare de participanţi (542) cît prin prezenţa unui ... pluton compact de M.M. şi M.I. (un fel de Forest Hills şahist). Şi de data aceasta Fl. Gheorghiu a ocupat primul loc, neînvins, cu $10^{1/2}$ p. Din 12 posibile (+9, =3). Locul secund a revenit americanului Bisguier (10 p.).De menţionat că acest *„open"* este al 7-lea , consecutiv, pe care compatriotul nostru îl cîştigă, fără să cunoască înfrîngerea, în Statele Unite. Fiind şi un ultim, examen înaintea ***„interzonalului"* de la Iurmala,** să-i urăm succes în continuare şi mult noroc.

Gh. Florea Stanciu

Scînteia Tineretului - 24 aprilie, 1979

DUPĂ FRUMOSUL SUCCES OBŢINUT LA TRADIŢIONALUL TURNEU DE ŞAH DE LA LONE PINE (S.U.A.)

Confirmarea muncii şi talentului

Marele maestru **Florin Gheorghiu** s-a reîntors zilele acestea în redacţie, venind tocmai din California (S.U.A.), unde în mica localitate montană Lone Pine, într-unul din puternicele şi tradiţionalele turnee şahiste, a repurtat un succes strălucit.

Cum am mai anunţat în ziarul nostru, el s-a situat pe locul 1 - 4, la egalitate de puncte cu marii maeştri **Hort (Cehoslovacia), Liberson (Israel) şi Gligorici (Iugoslavia).** Cei patru aşi ai eşichierului au realizat 6,5 puncte din 9 posibile, fiecare înregistrînd cîte patru victorii şi cinci remize, cvartetul

amintit devansînd un alt grup de şase jucători, celebrităţi în materie, care au obţinut cîte 6 puncte, printre aceştia aflîndu-se şi cîştigătorul de anul trecut, marele maestru danez **Larsen.** Colegul nostru **Florin Gheorghiu** a fost bucuros să împărtăşească amănunte despre competiţie, participanţi, dispute.

L-am întrebat pe **Florin Gheorghiu** despre cadrul, despre condiţiile de desfăşurare ale turneului, despre modul cum îşi petrecea timpul liber, atîta cît îl avea la dispoziţie:

„Turneul a fost organizat în condiţii excepţionale, sala de joc asigurînd o luminozitate perfectă, confort de primul rang şi un public numeros. În permanenţă erau prezenţi în sală 500 - 600 de pasionaţi ai şahului. Este o cifră mare dacă ne gîndim că întregul orăşel de la poalele muntelui Whitney, cel mai înalt din S.U.A., are o populaţie doar de 2 000 de locuitori. Mica aşezare este o raritate pe coasta californiană, prin izolarea şi liniştea sa. Dealtfel Lone Pine înseamnă pinul singuratic!

Jucam, în medie, 5 ore pe zi (între orele 13 -18) ; partidele întrerupte le continuam seara, după orele 20. Uneori jucam pînă la miezul nopţii. Ultimele două runde s-au desfăşurat non-stop. Sistemul a fost epuizant şi, practic, nu ne-a rămas prea mult timp liber. Totuşi, am căutat să-mi umplu orele de răgaz cu preocupări atractive, plăcute, dar şi cu folos.

Mă recream în piscina hotelului „Dow Villa", înotînd sau jucînd tenis, ori participînd la partide de pescuit. După încheierea turneului am mai rămas cîteva zile în California, răstimp în care m-am întîlnit cu numeroşi pasionaţi ai şahului din Los Angeles, San Francisco pentru demonstraţii în care am prezentat şi cele mai interesante partide de la Lone Pine".

Gazetar de sport, lui **Florin Gheorghiu** nu i-a fost greu deloc să ne prezinte, într-un mod demonstrativ şi convingător, nivelul tehnic al partidelor şi gradul de dificultate al turneului:

„Nivelul tehnic a fost foarte înalt, în marea majoritate a partidelor evidenţiindu-se o serie întreagă de inovaţii teoreti-

ce, după mine lucru normal, avînd în vedere cartea de vizită a participanţilor. Concursul a fost foarte greu, în primul rînd, datorită sistemului de desfăşurare. Printre altele trebuie spus că s-a jucat cu un control al timpului riguros, deosebit de cel din competiţiile internaţionale, mult mai rapid, 45 de mutări în 2,5 ore şi 20 de mutări în prima oră după control. Ceea ce nu-ţi dădea posibilitatea să joci prea poziţional, în alt plan, forţîndute la combinaţii spectaculoase, care să încheie repede partida".

Dar să-l ascultăm pe **Florin Gheorghiu** vorbind despre el însuşi:

„Eu am avut o evoluţie sigură care m-a ţinut tot timpul în cursa pentru primul loc, însă datorită unei ratări incredibile în poziţie net cîştigată cu americanul Kaplan, în runda a şasea lupta s-a echilibrat şi partida mea din ultima rundă, cu americanul Tarjan, a căpătat un caracter decisiv. Din fericire am reuşit să cîştig o partidă excelentă de atac, realizînd, astfel, o performanţă deosebită, avînd în vedere că turneul de la Lone Pine este unul dintre cele mai prestigioase şi aşteptate evenimente şahiste din lume ale anului, cam aşa cum sînt marile turnee de tenis de la Wimbledon, Forest Hills sau Roland Garros ".

Trebuie să spunem, în încheiere, că succesul de la Lone Pine a confirmat forma bună în care se află **Florin Gheorghiu** acest rezultat deosebit venind după evoluţiile foarte bune ale campionului nostru la Olimpiada de la Buenos Aires, Turneul ***„Clarin"* (Argentina),** turneul zonal de la Varşovia şi marele turneu de la Sao Paolo (Brazilia).

De remarcat că de foarte mult timp - aproape 16 luni - Florin Gheorghiu este neînvins în disputele directe cu mari maeştri străini, scorul său cu aceştia fiind de 11-0, iar restul partidelor încheindu-se remiză.

Acest lucru ne îndreptăţeşte să sperăm într-o comportare şi evoluţie bune ale marelui maestru român în cea mai importantă competiţie şahistă a anului '79: **Turneul interzonal de la Riga (U.R.S.S.)** din luna septembrie, penultima fază a C.M.

individual, unde vor participa 20 de mari maeştri - din care se califică doar primii trei! - între participanţi numărîndu-se sovieticii **Tal, Polugaevsky, Teskovscki, Kuzmin,** danezul **Larsen,** cehoslovacul **Hort,** englezul **Miles,** maghiarii **Ribli** şi **Adorjan,** iugoslavul **Ljubojevic,** americanii **Kavalek** şi **Tarjan.**

Nutrim speranţa - şi ea se face ecoul dorinţei inimii noastre - ca reprezentantul nostru să-şi pună cît mai curînd candidatura pentru un loc într-o finală mondială, ceea ce ar aureola o carieră şi aşa plină de strălucire.

VASILE CĂBULEA

Săptămâna - Cronica şahului, 1979

FLORIN GHEORGHIU: *„LONE PINE – UN EXAMEN SEVER, BINEVENIT"*

Reîntors de cîteva zile în ţară, marele maestru internaţional **Florin Gheorghiu** ne-a împărtăşit, cu amabilitate, impresiile sale legate de participarea la recent încheiatul turneu californian de la Lone Pine unde, cum se ştie, a obţinut o strălucită victorie împărţind primul loc cu **Liberson, Gligoric** şi **Hort** (toţi confirmând norma de mare maestru). Din capul locului trebuie precizat că acest *„open"* a fost, probabil, cel mai tare organizat vreodată în S.U.A. (ca să facem o comparaţie, un fel de Wimbledon la care ar lua parte cei mai mari tenismeni ai lumii): din cei 73 concurenţi mai mult de jumătate a constituit-o elita şahului mondial – 29 mari maeştri şi 24 maeştri internaţionali. Printre prezenţele notabile (în afara laureaţilor): **Korcinoi,** fostul candidat la titlul suprem, **Larsen,** cîştigătorul ediţiei trecute a turneului.

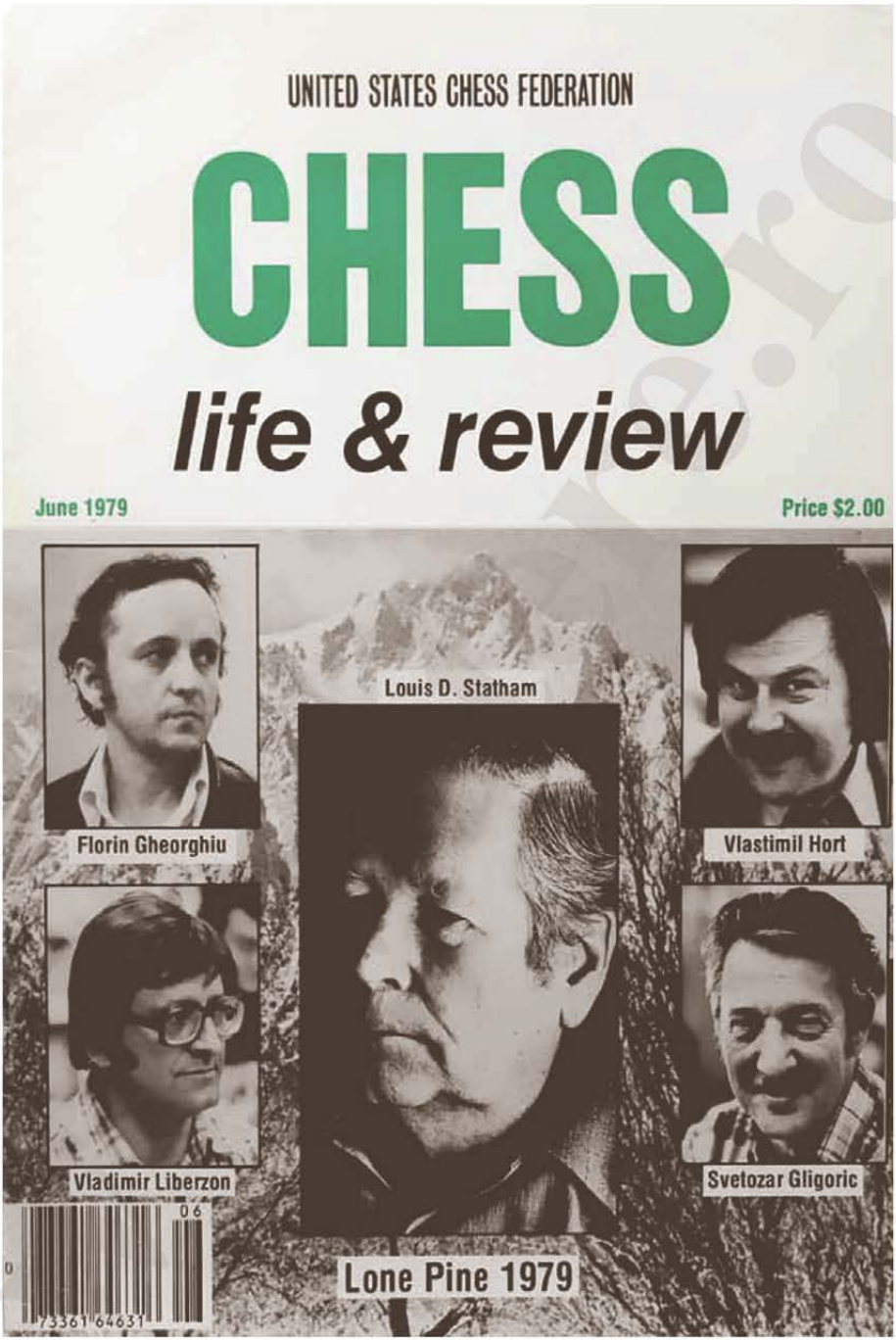
UNITED STATES CHESS FEDERATION
CHESS
life & review
June 1979
Price $2.00
Florin Gheorghiu
Louis D. Statham
Vlastimil Hort
Vladimir Liberzon
Svetozar Gligoric
Lone Pine 1979

FLORIN GHEORGHIU, UN ÎNVINGĂTOR - AUTORITAR LA NOVI SAD, 1979

Seria marilor concursuri şahiste ale anului 1979 (an care va rămâne probabil, un record în materie) a continuat cu un foarte puternic turneu organizat la Novi Sad. Prezenţa a 10 mari maeştri internaţionali (dintre care 3 sovietici), 3 maeştri internaţionali, un maestru naţional şi o medie ELO de 2503 puncte l-au situat în categoria a 11-a pe scara **F.I.D.E.,** aceeaşi cu a ***„interzonalelor"*** **de la Riga şi Rio de Janeiro.**

Cu mult interes a fost aşteptată participarea marelui maestru român **Florin Cheorghiu,** care venea la Novi Sad la cîteva zile după reîntoarcerea de la Riga şi unde - după cum se ştie – ratase foarte de puţin calificarea în turneele *„candidaţilor"*.

Printre favoriţi figurau, de asemenea, **Gheller,** multiplu campion al U.R.S.S. şi participant de peste 20 de ani la lupta pentru titlul suprem, **Gligoric,** decanul şahiştilor Iugoslavi, şi el ca şi **Gheller,** prezent mult timp în rîndurile celor ce au aspirat la coroana supremă a şahului, **Browne,** socotit, pe bună dreptate cel mai puternic jucător al S.U.A., sovieticii **Beliavsky** şi **Sveshnikov,** din tînăra generaţie a marilor maeştri de extraclasă. Gazdele işi puneau speranţe şi în fostul campion mondial de juniori **Kurajiţa,** actualul campion al Iugoslaviei.

Nu numai victoria autoritară dar, mai ales, jocul prestat de **Florin Gheorghiu** au produs o foarte bună impresie.

El a cîştigat 7 partide, faţă de 6 remize, fiind, alături de **Geller,** singurul jucător neînvins al turneului. Mai ales victoria la **Beliavsky** - obţinută într-o partidă de mari complicaţii – a fost deosebit de apreciată. Comentatorii au scos în evidenţă puterea de luptă a campionului român, excepţionala sa pregătire teoretică şi, în special, tehnica de filigran la care a ajuns în valorificarea avantajelor minime. Cu toţii au regretat că **Florin Gheorhiu** nu se află printre *„candidaţi"*....

Prestigiosul săptămînal şahist moscovit **„64"** acordă în

numărul său 47 din 28 noiembrie 1979 două pagini turneului de la Novi Sad.

Interviul pe care marele maestru Efim Gheller (clasat pe locurile 2-3) l-a acordat redactorului revistei, I.Karjavin, cuprinde aprecieri deosebit de elogioase la adresa învingătorului concursului, Florin Gheorghiu.

„Învingătorul turneului a obţinut nu numai un excelent rezultat sportiv, spune Efim Geller, dar a arătat, în acelaşi timp, un joc deosebit de interesant şi de creator".

Oferind cititorilor întîlnirea Beliavsky - Gheorghiu, fostul campion al U.R.S.S. arată:

„Această partidă, caracteristică pentru Florin Gheorghiu, arată că marele maestru român joacă acum mult mai sigur şi mult mai agresiv decît altă dată. În ultimul timp el a ocupat locuri fruntaşe la turnee dintre cele mai puternice, obţinînd mereu rezultate constant bune. Jocul său dinamic şi multilateral se bazează, în egală măsură, pe intuiţie dar şi pe un calcul foarte precis al variantelor, Gheorghiu vede cu o mare clarviziune caracteristicile tactice ale poziţiilor şi nu se teme de riscurile unor poziţii foarte complicate. Interesant de remarcat este faptul, continuă Efim Geller, că înfrîngerile suferite în faţa lui Florin Gheorghiu influenţează evoluţiile ulterioare ale adversarilor săi.

Astfel, după ce a pierdut în runda a 3-a în faţa marelui maestru român, Browne a suferit apoi două înfrîngeri consecutive, iar Beleavski a întrecut acest record, pierzind 3 partide la rînd".

ŞAH - 2 februarie 1980

ARGUMENTUL ELO!

Potrivit unei tradiţii de mai mulţi ani statornicită, la 1 ianuarie profesorul **Arpad Elo,** preşedintelşe comisiei de clasificări din cadrul Federaţiei internaţionale de şah, a făcut cunoscută lista complată a coeficienţilor cu care sunt creditaţi toţi jucătorii lumii participanţi în anul 1979 la competiţiile

oficiale desfăşurate sub egida **F.I.D.E.**

Sistemul, imaginat şi perfecţionat apoi de cunoscutul specialist american în domeniul ciberneticii şi al calculului probabilităţilor, a reuşit să se consacre ca un veritabil clasament al forţei şi valorii şahiştilor. Întra-adevăr, în nenumăratele experienţe care s-au făcut, ***„pronosticul ELO"*** a fost foarte rar infirmat...Prezenţa numărului de jucători în această listă oficială, ca şi punctele lor, atestă de bunăseamă valoarea generală a şahului dintr-o ţară. În acest context comparaţiile cu statisticile anilor trecuţi devin grăitoare pentru progresul sau regresulînregistrat.

Spre marea noastră satisfacţie lista ***„Elo 1980"*** vine să constituie încă un argument în favoarea dezvoltării mişcării şahiste româneşti, pentru care 1979 a reprezentat unul dintre anii săi cei mai fertili, atât pr planul dezvoltării de masă, cît şi pe acela al ridicării nivelului de performanţă.

Este, desigur, deosebit de măgulitor pentru noi că între primii zece jucători ai lumii se află acm liderul incontestabil al eşichierului românesc, **Florin Gheorghiu,** creditat cu un punctaj de 2605, ceea ce îl plasează în clanul restrâns al marilor maeştri de superclasă. Şi numai rateul cu totul regretabil în interzonalul de la Riga l-a frustrat de un drept pe care socotim că l-ar fi avut cu prisosinţă, acela de a se număra printre participanţii la meciurile candidaţilor. **Forin Gheorghiu** a reuşit în 1979 să-şi mărească cu 65 de puncte coeficientul Elo, ceea ce reprezintă de bunăseamă o performanţă record.

Cronica lui Belphegor - 1981

Gheorghiu nu pierde la nimeni – timp de 10 runde – în cel mai tare turneu din cîte s-au jucat în ultima vreme.

Nu-l pot face mat nici actualul campion mondial, nici alti fosşti şi omul e pe cale să obţină (dacă n-o exista şi în şah un minut 90...) unul din cele mai bune rezultate din cariera lui, Gheorghiu – am impresia – nu mai ştie ce-i panica în faţa

campionilor mondiali. E esenţianl. E însă tot atît de adevărat că poţi fi imbatabil – ca Gheorghiu – şi să nu fi chiar primul. Dar ce mai înseamnă exact primul cînd **Borg**... cînd **Karpov** recunoaşte că mai sînt încă zece în lume, cît el de buni_ Poţi fi deci al treilea, al patrulea între jucătorii egali în forţă şi valoare mondială. Eu n-aş cîrti în faţa unei asemenea performanţe, într-o lume ca aceea a sportului de azi, unde ierarhiile au devenit atît de suple.

Radu Cosaşu

NEÎNVINS ÎN SUPERTURNEUL DE LA MOSCOVA, 1981 FLORIN GHEORGHIU - O PRESTIGIOASĂ PERFORMANŢĂ

În această veritabilă *„zodie"* a superturneelor, federaţia sovietică de şah şi-a propus (şi a reuşit) să întreacă toate recordurile. La Moscova a fost organizat un concurs de forţă excepţională, reunind 14 mari maeştri din elita mondială a şahului, printre care 8 reprezentanţi ai Uniunii Sovietice. Pe tabela de turneu au figurat campionul mondial, 2 foşti campioni ai lumii, campionul U.R.S.S., 4 foşti campioni mondiali de juniori. Media Elo de 2605 puncte a situat turneul pe treapta a 15-a în scara **F.I.D.E.,** penultima în ierarhia existentă.

Însuşi faptul că la întrecere a fost invitat marele maestru **Florin Gheorghiu,** reprezintă o cinste pentru şahul românesc şi un semn de preţuire pe care o are în arena internaţională.

Florin Gheorghiu a jucat la Moscova cu o mare siguranţă, aflîndu-se în forma sa de vîrf. După o serie lungă de remize el l-a învins pe olandezul **Tinaman,** reuşind o dublă performanţă: s-a clasat primul dintre concurenţii străini şi a terminat competiţia neînvins, alături de **Karpov** şi **Polugaevsky.** Lui **Florin Gheorghiu** i-a lipsit o singură victorie pentru a se clasa pe locul doi, ceea ce ar fi constituit un rezultat de-a dreptul senzaţional. Oricum, prestaţia sa la superturneul din capitala Uniunii Sovietice merită toate elogiile.

Gheorghiu lasă în urmă jucători cu cărţi de vizită impresionante cum ar fi **Lajos Portisch,** campionul U.R.S.S. **Alexsander Beliavsky,** fostul campion mondial **Tigran Petrosian** şi alţii.

Foarte bine au jucat, de asemenea, **Polugaevsky, Kasparov, Smyslov.**

Valeriu CHIOSE

FLORIN GHEORGHIU LA AL 4 - lea INTERZONAL! - 1981

Învingător în meci-turneul de baraj de la Budapesta

Multe felicitări, Florine, pentru victoria din meci-turneul de baraj de la Budapesta şi calificarea la turneele interzonale.

Cum a decurs lupta şahistă din capitala Ungariei?

„La Budapesta a fost extraordinar de greu ! Drept să spun, prevedeam o luptă aprigă, datorită, în primul rînd, faptului că aveam cel mai slab „Sonneborn Berger", şi la orice egalitate pe locul 2, de exemplu, se califică adversarul meu, dar nu m-am aşteptat ca toţi cei 3 concurenţi ai mei din acest baraj să adopte o tactică de uzură, de remiză, provocativă, în care aşteptau greşelile mele care s-ar fi datorat, normal, nervozităţii şi pripelii cauzate de faptul că şi jucam numai 6 partide. În aceste condiţii am căutat să joc un „şah total", de mare angajament, în care era aproape imposibil ca valoarea să nu-şi spună în cele din urmă cuvintul.

Dar repet, a fost foarte greu mai ales şi din cauza unor mici întîmplări nefericite în aceste 6 partide, care au făcut ca totul să fie incert pînă în ultimul moment. Astfel, după o primă remiză, cu negrele, contra polonezului Sznapik, în care am avut tot timpul un uşor avantaj, în manşa a doua am gafat incredibil contra lui Pinter, în poziţie superioară, avînd un pion în plus şi după o partidă maraton, care a durat peste 10 ore, a trebuit să

iau totul de la capăt, dar în numai 4 partide. Mobilizîndu-mă la maximum am reuşit să cîştig la Lukacs cu 2-0 (n.n. acelaşi Lukacs care îl învinsese în prima rundă la Băile Herculane) şi în acelaşi timp să învinge o viroză rebelă care m-a chinuit în finalul acestui meci de baraj.

Dealtfel, în ultima rundă am fost bolnav, cu febră destul de mare şi arbitrul întâlnirii a fost foarte surprins că am reuşit să cîştig cu negrele această partidă decisivă ! Aş vrea pe această cale să subliniez contribuţia la această calificare a secondantului meu, maestrul internaţional Valentin Stoica, care şi-a făcut pe deplin datoria, analizînd uneori pînă la epuizare şi care a căutat să-mi redea încrederea în cele mai grele momente! Cam aşa a fost la Budapesta în această săptămînă şahistă fierbinte."

Calificarea pentru a 4-a oară consecutiv în turneul interzonal reprezintă, după părerea noastră, o performanţă excelentă, realizată pînă în prezent decît de puţini jucători din lume ! De ce a fost, totuşi, atît de greu de această dată?

„Voi căuta să precizez cît mai clar o serie de aspecte, care, datorate poate specificului cu totul aparte ca sport al şahului, sînt mai puţin cunoscute de iubitorii sportului din România. Şahul, spre deosebire de aproape toate celelalte discipline sportive, are un sistem ciclic de progres valoric mai greu de realizat şi de comparat.

Astfel, curba valorică ascendentă în şah începe în jurul vîrstei de 35 - 36 ani (eu am împlinit 38 la 6 aprilie), atunci cînd în alte sporturi gloriile sportive (unii aşi) au abandonat de mult activitatea de performanţă, şi durează de obicei pînă în jurul vîrstei de 48 - 50 de ani. Astfel, dacă, un sportiv obţine rezultate deosebite în jurul vîrstei de 20 de ani (n.n. cum a fost cazul lui Florin Gheorghiu; care a realizat o ascensiune vertiginoasă de la categoria I la mare maestru internaţional 16 şi 20 de ani, devenind şi campion mondial de juniori la vîrsta de 19 ani) nu se poate aştepta ca la 23 sau 25 de ani el să devină automat şi campion mondial sau candidat la titlul, cu toate că acest lucru este de dorit. În plus, datorită marelui volum de informaţii,

(foarte multe cărţi şi reviste de specialitate) pregătirea şahistă a devenit un fel de muncă de laborator, ale cărei rezultate, practic, sînt apoi exprimate în partide de turneu."

Revista Română de Şah - (anul 1981, Nr.6)
APRECIERI ELOGIOASE PENTRU FLORIN GHEORGHIU

În numărul 10 al prestigiosului bilunar sovietic **„64"**, marele maestru **Lev Polugaevsky** publică un amplu articol pe marginea superturneului de la Moscova, analizînd evoluţiile tuturor celor 14 concurenţi prezenţi la întrecere. Aprecieri deosebit de elogioase sînt făcute la adresa reprezentantului nostru, marele maestru **Florin Gheorghiu.**

Lev Polugaevsky scrie: *„**Pentru Gheorghiu,** locurile 5 - 6 pe care le-a împărţit cu **Portisch** reprezintă, fără îndoială, un remarcabil succes. Şi aceasta, în primul rînd, pentru că marele maestru român a jucat excelent sub aspect creator, neavînd în nici una din cele 13 partide susţinute o poziţie mai slabă. Nu întîmplător, el s-a situat printre cei 3 participanţi care au terminat neînvinşi competiţia (alături de campionul mondial **Anatoli Karpov** şi autorul materialului, **Lev Polugaevsky,** n.r.).*

În ultimii ani, Gheorghiu a făcut un mare pas înainte, a înregistrat un salt spectaculos în înţelegerea poziţiei, în fantezie tactică şi - mai ales - în arta de a se apăra.

Pentru progresul său viitor şi pentru constanţa rezultatelor de valoare, Gheorghiu ar trebui să joace mai îndîrjit, să fie... mai rău, în sensul bun al cuvîntului, să fie conştient de marele său potenţial.Atunci eu sînt sigur că îl vom vedea pe marele maestru român printre favoriţii celor mai puternice turnee din lume".

În acelaşi număr al revistei, analizînd partidele disputate, **Polugaevskx** apreciază drept una dintre cele mai valoroase şi mai importane din punct de vedere teoretic, pe aceea dintre campionul U.R.S.S. **Aleksandr Beliavsky** şi **Florin Gheorghiu** *„După o luptă acerbă, scrie Polugaevski, la mutarea*

16-a a albului, se pare că poziţia negrului se va prăbuşi ca un castel de cărţi de joc..

Dar „bumerangul sicilian" şi-a spus din nou cuvîntul. Marele maestru român a trecut la contraatac şi Beliavsky s-a salvat în final cu o paradă de excepţie".

În superturneul de şah de la Moscova - 1981

FLORIN GHEORGHIU A CONFIRMAT ÎNALTA SA CLASĂ MONDIALĂ

Ecourile superturneului de şah de la Moscova persisită. Comentatorii sînt unanimi în părerea că în capitala Uniunii Sovietice s-a desfăşurat una dintre cele mai puternice competiţii şahiste din istoria modernă a acestui joc.

O performanţă de răsunet a obţinut, în superturneul de la Moscova, multiplu campion român **Florin Gheorghiu.** Abordând cu toată responsabilitatea această întrecere grea, probabil cea mai puternică la care a participat în prodigioasa sa carieră, el a reuţit să se claseze pe locul 5, fiind alături de **Karpov** şi **Polugaevsky** singurii jucători neînvinşi ai competiţiei.

Ceea ce confirmă clasa mondială pe care o deţine liderul eşichierului românesc. Lui **Florin Gheorghiu** i-ar mai fi trebuit o singură victorie pentru a se clasa pe locul II.

El a încercat s-o obţină în partidele cu **Smejkal, Beliavsky, Polugaevsky, Smislov, Petrosian,** pe care le-a dominat, dar apărarea adversarilor a fost impecabilă.

Oricum, întrecînd în clasament un fost campion mondial **(Petrosian),** pe campionul U.R.S.S. **(Beliavsky),** doi participanţi la meciurile candidaţilor **(Portisch şi Gheller),** reprezentantul nostru obţine un succes de răsunet, care ridică în mod considerabil *„cota"* sa pe plan internaţional şi âi aduce un plus de aproape 20 de puncte Elo.

Ceea ce, într-o întrecere de asemenea anvergură,

● Mi-ar face plăcere să particip la un turneu în România

Imediat după încheierea superturneului de șah de la Moscova, l-am luat campionului mondial *Anatoli Karpov* un interviu în exclusivitate pentru ziarul „Sportul".

— Dragă Tolea, sincere felicitări pentru victoria repurtată în acest mare turneu. După părerea specialiștilor, chiar și pentru campionul lumii încheierea victorioasă a „superturneului stelelor" de la Moscova reprezintă un succes personal de mare prestigiu !

— *Mulțumesc. Intr-adevăr, turneul acesta a reunit — cu foarte mici excepții — elita actuală a șahului mondial, fiind, probabil, cel mai puternic organizat în lume în ultimii 20—30 de ani ! Au fost, după părerea mea, numai Hübner absolut și deprimat după meciul final al semifinalelor, Larsen și Ljubojevici, care au deținut inițiativa în ultimul moment. Oricum, prezența în întrecere a 6 mari maeștri străini de renume, ca și participarea a 8 mari maeștri sovietici a făcut ca acest concurs să fie, cred, mai valoros și mai echilibrat decît cele de la Montreal, Tilburg, Bugojno, Linares sau Milano, cu care ar putea fi, eventual, comparat ! Socotesc că afirmația mea este susținută elocvent de situația de pe tabela de concurs, diferența dintre locul 1 și penultimul clasat fiind de numai 3 puncte... Faptul că am reușit să câștig acest superturneu, care a reprezentat pentru mine un fel de ultimă repetiție înaintea meciului în care trebuie să-mi apăr titlul de campion mondial* (n.n. — în septembrie, la Merano, contra lui V. Korcinoi) *mi-a bucurat într-adevăr foarte mult.*

— Cea ce este, poate, mai important decît victoria propriu-zisă este CALITATEA jocului prestat. Specialiștii prezenți în Moscova au fost unanimi în aprecierea că ai fost aici în cea mai bună formă sportivă, mai ales că, din motive lesne de înțeles, nu ți-ai etalat repertoriul de deschideri obișnuit ! Ce părere ai ?

— *Cred că este adevărat. De mult timp nu am jucat atît de ușor, de relaxat și de sigur, în partide contra unor adversari atît de puternici ! Poate că la aceste a contribuit și faptul, paradoxal, că jucam multe deschideri noi, mai neobișnuite pentru mine, în care căutam ceva original, plăcut mie și spectatorilor. Personal, cred că cele mai bune partide ale mele din acest concurs au fost cele câștigate contra lui Gheller și Beliavski, chiar dacă ele nu pot părea simple sau de tehnică pură. După cum ai constatat, evoluția mea de aici e urmată o linie ascendentă, începută la Olimpiada din Malta și continuată la Linares. Sper că această perioadă de vîrf de formă sportivă să dureze pînă după meciul pentru titlu !*

— Apropo de cele spuse chiar acum, e foarte îmbucurător — pentru lumea șahului — faptul că actualul campion al lumii joacă mult în turnee, onorîndu-și pe deplin titlul și făcînd o bună propagandă „focului mișții". Cam cîte partide de concurs joci într-un an, Tolea ?

— *După cum este cunoscut, am declarat imediat după cucerirea titlului de campion mondial că voi juca mult, că nu mă voi refugia niciodată într-un „turn de fildeș", cum au făcut-o unii dintre predecesorii mei. Obligația campionului lumii este să facă acest sport minunat și atît de popular, șahul, cît mai cunoscut în toată lumea. După cum știi în U.R.S.S. șahul este un sport național, care face o mare concurență hocheiului, baschetului și... fotbalului, bucur reflectat și acum cu pregnanță de miezul nopții de spectatori la superturneul moscovit ! Am participat și voi participa la toate marile turnee la care am fost și voi fi invitat, considerînd că fac o bună propagandă șahului. Joc în genere 70—80 de partide pe an și uneori mai mult. În plus, susțin conferințe și simultane care ajută la popularizarea șahului.*

— Ce este șahul pentru tine, Tolea ?

— *Cred că din tot ce am spus pînă acum este foarte clar: șahul este viața mea !*

— Aș vrea să-ți spun că ai foarte mulți admiratori și susținători printre iubitorii de șah din România. Desigur, un turneu internațional în țara mea, în care să participe și campionul lumii ar fi un eveniment șahist deosebit. Crezi într-o asemenea posibilitate ?

— *Faptul că mulți iubitori de șah români sînt susținătorii mei mă bucură, dar ceea ce îmi spui nu constituie o surpriză prea mare știndcă mulți dintre ei mi-au și scris, felicitîndu-mă sau solicitîndu-mi autografe... De pare că și în România șahul este un sport îndrăgit de public și pe bună dreptate, întrucît șahiștii români au obținut în ultimii ani multe rezultate valoroase în întrecerri individuale și pe echipe. Mi-ar face realmente, multă plăcere să particip la un turneu de șah în România.*

— În așteptarea acestui dorit — și de tine și de mine și, desigur, de iubitorii șahului de la noi — viitor, nu-mi rămîne, Tolea, decît să-ți urez, în numele cititorilor ziarului „Sportul" și al șahiștilor români, mult succes în apropiatul meci pentru titlu ! — *Mulțumesc și te rog să transmiți un cald salut cititorilor ziarului „Sportul".*

Florin GHEORGHIU

Asistînd la partida dintre campionul mondial Anatoli Karpov și fostul deținător al titlului, Vasili Smislov

Привет читателям
газеты „Спортул"

Un salut cititorilor ziarului „Sportul"
A. KARPOV

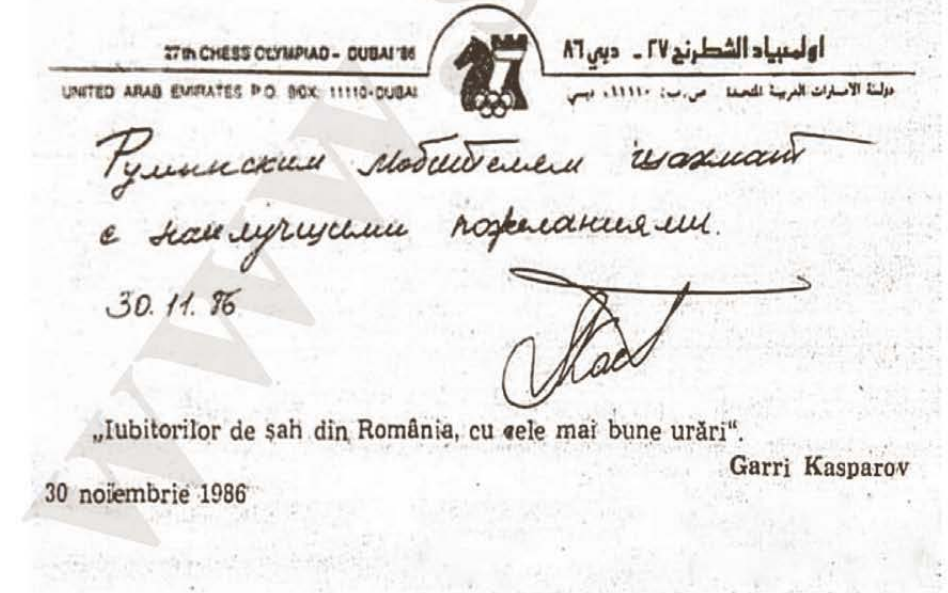

„Iubitorilor de șah din România, cu cele mai bune urări".

Garri Kasparov

30 noiembrie 1986

FLORIN GHEORGHIU: „EXISTĂ REMIZE CARE VALOREAZĂ MAI MULT DECÎT O VICTORIE..."

— Florin, ai aflat, desigur, că superturneul de șah de la Moscova a fost urmărit cu un mare interes de iubitorii sportului din România. În fiecare dimineață, la prima oră, telefoanele redacției zbîrnîiau. Aceeași întrebare: „Ce-a făcut Gheorghiu?". Și după ce comunicam rezultatul, interlocutorii necunoscuți exclamau cu o vizibilă tentă de regret: „Din nou remiză?!". Poate că ar fi bine să se explice această serie de egalități chiar de către autorul ei.

— Bineînțeles. Iubitorii de șah, dar poate mai puțin cunoscători ai șahului, trebuie să știe că într-un turneu de asemenea forță nu este nici rușinos și, aș spune eu, nici prea ușor să faci remiză în fața celor mai buni jucători ai lumii, printre care s-au aflat și opt concurenți din elita marilor maeștri sovietici. Consultînd tabela de concurs, se poate vedea, de pildă, că cel de-al doilea clasat, Lev Polugaevski, a făcut 11 remize, cu una mai puțin decît mine. Kasparov și Smislov au la activ cîte 9 egalități, dar și cîte o partidă pierdută. Să notăm că numărul mare de remize nu a influențat cu nimic cota foarte ridicată de combativitate a turneului, care a furnizat partide foarte interesante și inovații teoretice de mare valoare, cum ar fi cele pregătite de Kasparov contra lui Gheller, în Apărarea siciliană, de Karpov cu Belianski și Karpov cu Gheller în Gambitul damei, de Karpov cu Timman, în Apărarea Tarasch, de Polugaevski cu Torre, în Apărarea slavă și de mine contra lui Timman, în Indiana veche. Remize de mare luptă au fost consemnate în întîlnirile mele cu Beliavski și Petrosian (în ambele am avut negrele), sau în dramatica partidă dintre Petrosian și Karpov, în care s-a dat o luptă înverșunată, ambii jucători trecînd pe lîngă victorie. Să nu blamăm, așadar, „a-priori" remizele. În șah există nenumărate exemple de remize care valorează mai mult decît o victorie...

— Ce impresie a lăsat jocul campionului mondial Anatoli Karpov, privit — mai ales — prin prisma meciului pe care îl va avea de susținut, în septembrie, cu Viktor Korcinoi pentru titlul suprem?

— Karpov s-a aflat la Moscova în forma sa de vîrf. În special jocul său cu albele a fost de o mare siguranță, el realizînd un scor de 6 puncte din 7 posibile. Cu negrele a făcut 6 remize. Este impresionantă simplitatea mijloacelor lui tehnice în realizarea celor mai mici avantaje: un cimp sau un pion slab, o piesă a adversarului prost plasată și altele. Din acest punct de vedere, Karpov mi se pare favorit în întîlnirea pe care o are de disputat cu vechiul său rival, Korcinoi. Desigur, întîlnirea nu trebuie considerată dinainte jucată și prietenul meu Karpov este primul care mi-a mărturisit acest lucru. Nu trebuie neglijată nici diferența de vîrstă (aproape 20 de ani) dintre cei doi competitori.

— Ce se poate spune despre organizarea turneului?

— Organizarea turneului a fost excepțională. S-a jucat în sala de festivități a hotelului

Anatoli Karpov și Florin Gheorghiu, doi mari adversari, doi buni prieteni

Internațional din incinta Centrului de comerț exterior al U.R.S.S. La fiecare rundă asistau cam 2 000 de spectatori, iar alți 1 000 se aflau în holul hotelului unde, pe șapte televizoare, se reproduceau automat, printr-un perfect sistem electronic, mutările efectuate în fiecare partidă. Mari maeștri comentau pentru public desfășurarea luptei de pe table. În timpul turneului trei dintre concurenți și-au sărbătorit ziua de naștere. La 4 aprilie Portisch a împlinit 44 de ani, la 6 aprilie eu am împlinit 37 de ani, iar la 13 aprilie Kasparov și-a serbat cea de-a 18 aniversare. Organizatorilor nu le-a scăpat această, fiecăruia fiindu-ne oferit seara, după rundă, cîte un tort imens reprezentînd o tablă de șah cu piese de... ciocolată. Printre șahiști există o „superstiție": în general, jucătorii au pierdut cînd și-au sărbătorit ziua de naștere. Așa au pățit Capablanca, Alehin, Botvinnik, Petrosian. Sărbătoriții de la Moscova au fost mai prudenți și au remizat partidele susținute în ziua cînd își sărbătoreau aniversarea.

— Planuri de viitor?

— Am un sezon foarte greu, al cărui punct final îl va constitui turneul zonal, organizat pentru prima dată în țara noastră, la Băile Herculane. Pînă atunci voi juca la un turneu de mari maeștri, organizat la Baden-Baden, în R.F. Germania, apoi la campionatul open al S.U.A., pe care l-am cîștigat în ultimii doi ani și la „Lloyds masters", la Londra.

— Comentînd turneul de la Moscova, în ziarul „Sovietski sport", campionul mondial, Anatoli Karpov, îl „vedea" pe Florin Gheorghiu printre participanții la meciurile candidaților din viitorul ciclu al luptei pentru titlul suprem. Ce ne poți spune despre această apreciere?

— Voi căuta să nu infirm pronosticul primului șahist al lumii.

Valeriu CHIOSE

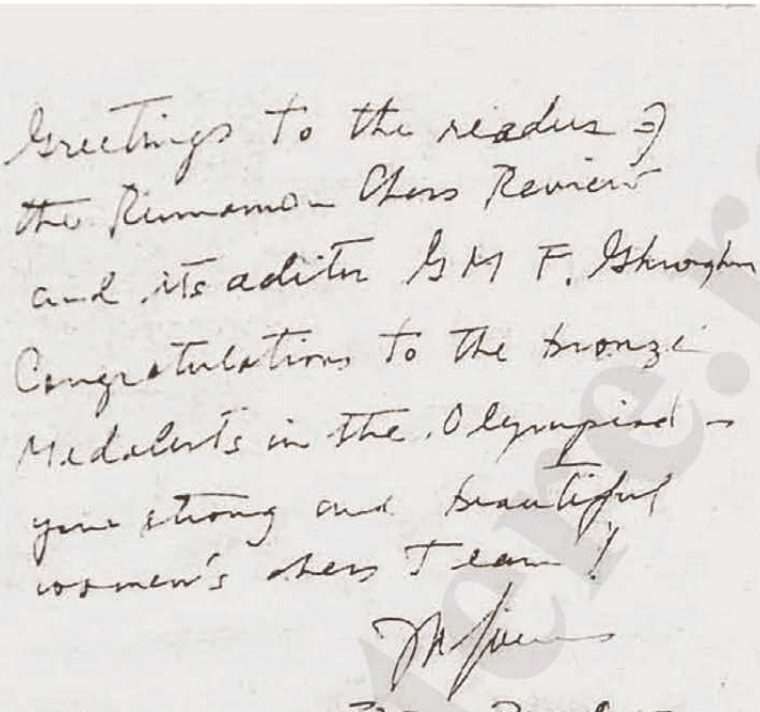
Greetings to the readers of the Romanian Chess Review and its editor GM F. Gheorghiu. Congratulations to the bronze medalists in the Olympiad — your strong and beautiful women's chess Team!

FIDE President

Dubai, 2 Dec 1986

„Salutări cititorilor „Revistei Române de Șah" și redactorului ei marele maestru Florin Gheorghiu. Felicitări medaliatelor cu bronz ale Olimpiadei — puternica și frumoasa dv. echipă feminină de șah!".

Florencio Campomanes
președintele F.I.D.E.

Dubai, 2 decembrie 1986.

www.sah.ro

spune foarte mult.În încheiere , se cuvine să apreciem aportul colaboratorilor săi, maestrul internaţional **Valentin Stoica** şi maestrul **Gheorghe Candea,** ultimul fiind acela care l-a însoţit în greaua întrecere de la Moscova.

MARELE MAESTRU FLORIN GHEORGHIU LA AL TREILEA INTERZONAL! - 1982

Cu emoţii s-a calificat Florin Gheorghiu

După o excelentă victorie la Jansa (contra căruia a jucat o partidă de zile mari), el a pierdut un final de dame net cîştigat la Prandstetter şi a trebuit să lupte din greu pentru a fi între primii 4 în grupă.Finala s-a desfăşurat sub semnul unei prudenţe absolute.

Cu excepţia lui **Ribli,** căruia ***„Fortuna"*** i-a zîmbit în trei partide, ceilalţi 4 calificaţi au înscris cîte o victorie faţă de 6 remize - Turneul s-a jucat într-o partidă decisivă **Ghindă - Ribli,** marele maestru ungar găsind apărări unice în faţa atacului dezlănţuit al jucătorului nostru, Ghindă a scăpat astfel ocazia unui succes răsunător, dar evoluţia sa merită toate laudele.

În sfîrşit, să subliniem aportul deosebit pe care l-a adus secundantul celor trei jucători români, maestrul internaţional **Mircea Pavlov.** El a muncit enorm înaintea şi în timpul turneului, o bună parte a succesului lui **Florin Gheorghiu** (promovat a treia oară consecutiv în *„interzonale"*) şi a lui **Mihai Ghindă** (care cîştigă 10 puncte ELO) revenindu-i.

Revista Română de Şah – I.B.M. Viena 1986

UN „OPEN" INTERNAŢIONAL PASIONANT

În cadrul turneului de la Viena, confruntarea dintre marele maestru român **Florin Gheorghiu** şi excampionul

lumii, marele maestru sovietic **Anatoli Karpov,** s-a încheiat la egalitate, atît la masa de joc, cît şi pe tabela clasamentului final. Cu acest prilej, fostul deţinător al titlului şahist suprem ne-a transmis cu amabilitate acest salut adresat cititorilor revistei noastre.

Pentru cititorii ***„Revistei Române de Şah"*** cu cele mai bune urări!

Revista Română de Şah - Nr.7-1989

Miza extraordinară a turneului de la Moscova şi-a pus amprenta pe jocul multor favoriţi, care au forţat excesiv , căutînd calificarea sau au evoluat sub posibilităţile lor reale cunoscute. Amintim dintre aceştia pe marii maeştri **Adorjan, Miles, Olafsson, Balaşov, Marianovici, Farago, Romanişin, Vasiukov,** precum şi **Florin Gheorghiu,** semnatarul acestor rînduri.După 3 înfrîngeri consecutive, campioana lumii **Maia Ciburdanidze** s-a retras din concurs, cele mai bune rezultate feminine fiind înregistrate de talentele **Ketevan Kahiani** şi **Alisa Galiamova.** Se poate spune fără exagerare că popularitatea lui Garri Kasparov a crescut enorm în urma superopenului ***„Moskva – G.M.A. 1989",*** fiindcă actualul campion mondial şi preşedinte al Asociaţiei marilor maeştri, care cuprinde 234 membri – practic, întreaga elită a jahului mondial – a fost sufletul organizării acestui turneu de excepţie. Amintind doar faptul că zilnic 180 computere şahiste de ultimul tip stăteau la dispoziţia numerosului şi competentului public moscovit, sau că la sfîrşit marii maeştri sovietici şi străini reuniţi cu ocazia întrecerilor şi a Adunării anuale **G.M.A.** au dat un simultan uriaş la ***„Izmailovo",*** avem o imagine şi mai completă a marii sărbători şahiste din capitala Uniunii Sovietice.

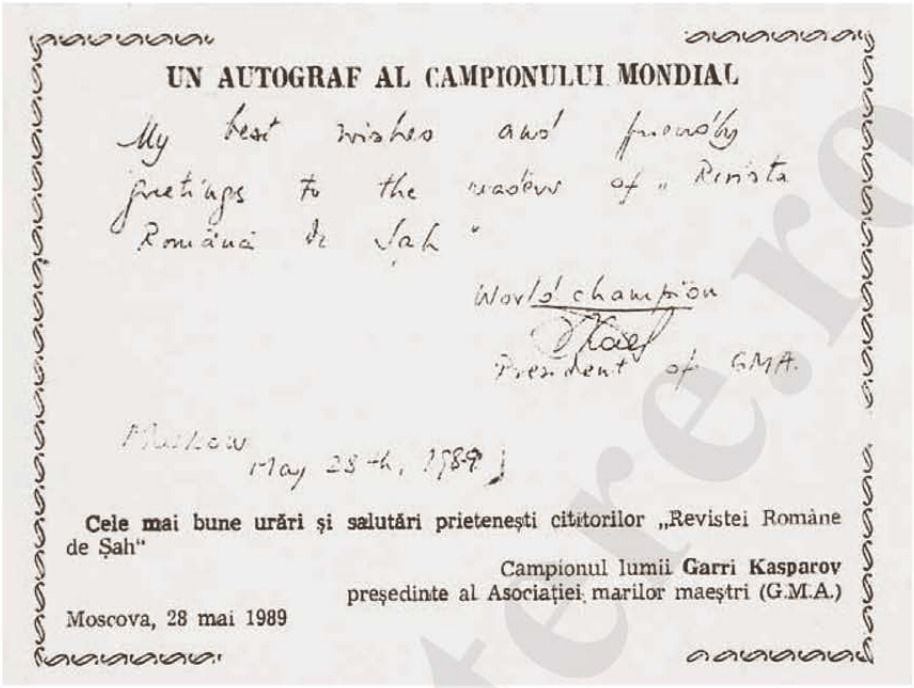
UN AUTOGRAF AL CAMPIONULUI MONDIAL
My best wishes and friendly
greetings to the readers of "Revista
Română de Şah"
World champion
President of GMA.
Moscow 1-May 28-th, 1989
Cele mai bune urări şi salutări prietenești cititorilor „Revistei Române de Șah"
Campionul lumii Garri Kasparov
președinte al Asociației marilor maeștri (G.M.A.)
Moscova, 28 mai 1989

Biografie

FLORIN GHEORGHIU sa născut în 6 aprilie 1944, Bucureşti.

La 16 ani, câştigă titlul de **Campion Naţional de seniori în 1960,** devenind maestru al sportului.

A câştigat de 10 ori campionatul naţional de şah, devenind **campion al României** în anii: 1960, 1962, 1964, 1965, 1966, 1967, 1970, 1973, 1977 şi 1987.

În 1961 a devenit vicecampion mondial de juniori.

În 1962 a devenit maestru internaţional de şah.

În 1963 a devenit campion mondial de juniori şi maestru emerit al sportului.

În 1965 a devenit mare maestru Internaţional de şah, primul din istoria şahului românesc.

Prezent în top 10 Mondial (loc 8) 1979 - 1982 cu un

Elo Internaţional de 2605 puncte, unicat pentru şahul nostru masculin.

3 titluri de campion internaţional S.U.A. - 1979, 1980, 1981.

14 Olimpiade de şah pentru echipa masculină olimpică a României 1962 - 1990: la masă 1 record.

4 turnee interzonale pentru **Campionatul Mondial individual de şah** (cea mai bună performanţă - **locul 4 la Interzonalul de la Riga 1979.**

Câştigarea unei serii de mari turnee internaţionale de şah pe toate meridianele globului:

Belgrad 1965,
Bucureşti 1967,
Hastings 1968,
Manila 1969,
Reykjavik 1972,
Orense 1973,
Malaga 1974,
Casablanca 1974,
Vraca 1975, Istres 1976,
New York 1978,
World Open 1978 şi 1979, Philadelphia,
Saratoga 1978,
Lone Pine 1979,
Londra 1980,
Atlanta, Cicago,
Novi Sad 1979,
Palo Alto 1979-1981, US Open,
Biel 1982 şi 1985,
Paris 1982 şi 1983,
Berlin 1984 şi 1988,
Mephisto Cup 1986,
Lenk Chiasso 1991,
Zurich Hilton 1999,

www.stere.ro

Fibonrg 2000 etc.

Cel mai mare rating atins în baza de date: 2605

Victorii de prestigiu

Bobby Fischer
Korcinoi
Gheller
Stein
Beliavsky
Short
Timman
Andersson
Portisch
Browne
Liubojevik
Taimanov
Glicorici
Ivkov
Vasiukov
Kuzmin
Ribli
Adorjan
Pomar
Seirawan
Unzickev
A.Petrosian
Kiv.Georgiev
Reshevsky
Donner

www.stere.ro

După al 3-lea titlu consecutiv la U.S. OPEN

Mulţumim din inimă: Primăriei Capitalei, Domnului Primar General Prof. Dr. Sorin Oprescu şi ArCuB, pentru sprijinul acordat la realizarea acestui album.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREŞTI
ArCuB
CENTRUL DE PROIECTE CULTURALE

www.stere.ro

www.stere.ro

„Îmi vine greu să comprim într-o frază tot ce am pe suflet: gânduri nerostite, speranţe, temeri şi sfaturi. Totdeauna am considerat că am fost o unealtă a destinului. Iar meritul meu era cu mult mai mic, decât mi se atribuia. Adevărat, munceam enorm. Însă, eforturile mele intrau în ceea ce consideram „normalitate”. Dar, am văzut şi am trecut prin multe şi am acumulat suficientă înţelepciune, să înţeleg că trecutul meu nu-i este, astăzi, nimănui de trebuinţă. Totuşi, am purtat cu demnitate tricolorul pe toate meridianele globului, fiind în slujba Ţării şi a Poporului. Aşa să faceţi şi voi, cei din prezent, apoi cei de mâine! Ca civilizaţie multimilenară, extrem de veche, chiar şi în cuprinderea Uniunii Europene, românii şi România vor dăinui !”